

కార్మిక సంఘం

సి.ఐ.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాస పత్రిక

- ♦ కనీస వేతనాలకై ఉద్యమించండి!
- ♦ విడివి అమలుకై పోరాడండి!
- ♦ ఉద్యోగభద్రతకై కదిలండి!



జూలై 14 అసంఘటిత కార్మికుల
ప్రదర్శనను జయప్రదం చేయండి!

వివక్షత లేకుండా పురోగమిస్తున్న చైనా శ్రామిక మహిళలు

అఖిల చైనా ట్రేడ్ యూనియన్స్ ఫెడరేషన్ యొక్క అంతర్జాతీయ సంబంధాల విభాగం డైరెక్టర్ కామ్రేడ్ జియా జియావోమై మార్చి 3 నుండి 8 వరకు జరిగిన సి.ఐ.టి.యు. 8వ మహాసభలో పాల్గొనేందుకు పాట్నా వచ్చినప్పుడు “కార్మికలోకం” ఆమెతో కొంతసేపు మాట్లాడి చైనాలో శ్రామిక మహిళల పరిస్థితులను గురించి తెలుసుకున్నది.

ఆ వివరాలు -

ప్ర : చైనాలో శ్రామిక మహిళలు ఏయే రంగాలలో పనిచేస్తున్నారు? ఉద్యోగ అవకాశాలలో, ప్రమోషన్ల విషయంలో వారిపట్ల ఏమన్నా వివక్షత చూపబడుతున్నదా ?

జ : చైనాలో 5 కోట్ల 80 లక్షల మంది మహిళలు వివిధ పరిశ్రమలలో పనిచేస్తున్నారు. మొత్తం కార్మికులలో శ్రామిక మహిళలు 38%గా ఉన్నారు. వీరు ఆరోగ్యం, పారిశుధ్యం, క్రీడలు, సాంఘిక సంక్షేమం, పాఠశాలలు, పరిశ్రమలు, సర్వీసులు వంటి అనేక రంగాలలో పనిచేస్తున్నారు. వారికి హానికరమైన పరిశ్రమలలో తప్ప మిగిలిన అన్ని పరిశ్రమలలోనూ శ్రామిక మహిళలు పనిచేస్తున్నారు. అనేక మంది మహిళలు ఉన్నతాధికారులుగానూ, ఇంజనీర్లుగానూ ఉన్నారు.

చైనాలో శ్రామిక మహిళల పట్ల ఎటువంటి వివక్షత లేదు. రాజ్యాంగం వారికి పురుషులతో పాటు సమానహక్కులు కల్పించింది. ఆచరణలో కూడా వారు పురుషులతో సమాన హక్కులు అనుభవిస్తున్నారు. ఉదాహరణకు చైనాలో స్త్రీలు సగటున 11.3 సం॥లు విద్యాభ్యాసం చేస్తున్నారు. పురుషులు సగటున 11.5 సం॥లు విద్యాభ్యాసం చేస్తున్నారు.

వేతనాలు, ప్రమోషన్ అవకాశాలు స్త్రీ, పురుషులిరువురికీ సమానంగానే ఉన్నాయి.

అయితే 1949 విప్లవం ముందు పరిస్థితి ఇలా లేదు. అప్పుడు స్త్రీలు పురుషుల కంటే తక్కువగా చూడబడేవారు. 1949 విప్లవం తరువాత వారి సాంఘిక స్థితిలో మార్పు వచ్చింది. అత్యధిక మంది స్త్రీలు నంటింటి నుండి బయట సమాజంలోకి వచ్చి ఉత్పత్తితో పాలు పంచుకున్నారు. ఇప్పుడు చైనా స్త్రీలు

సమాజంలో నాయకులుగా, సృష్టికర్తలుగా గుర్తింపు పొందుతున్నారు. మావో చెప్పినట్లు “స్త్రీలు ఆకాశంలో సగ భాగాన్ని ఆక్రమించుకోగలరు.”

ప్ర : శ్రామిక మహిళలకు ప్రసూతి సెలవు, క్రెష్ వంటి సౌకర్యాలు ఎలా అమలు జరుగుతున్నాయి ?

జ : చైనాలో శ్రామిక మహిళలు ఆరునెలలు వేతనంతో కూడిన ప్రసూతి సెలవు పొందుతున్నారు. వ్యవసాయ రంగంలో పనిచేసే స్త్రీలు కూడా ప్రసూతి సెలవు పొందుతున్నారు. ఏ కారణం చేతనైనా శ్రామిక మహిళ తన సెలవును ఉపయోగించుకోకుండా, పనికి వెళ్ళాలని అనుకుంటే, ఆమె సెలవును బిడ్డను చూసుకుంటానికి గాను ఆమె ఉపయోగించుకోవచ్చు.

దాదాపు అన్ని ఫ్యాక్టరీలు, సంస్థలలో కిండర్ గార్డెన్లు, నర్సరీలు ఉన్నాయి. తల్లిదండ్రులలో ఎవరికీ వీలయితే వారు బిడ్డను తీసుకువచ్చినప్పుడు వదిలిపెట్టి సాయంత్రం పని ముగిసాక తీసుకొని వెళ్తారు.

గర్భిణీగా ఉన్నప్పుడూ, బిడ్డకు పాలిచ్చేటప్పుడూ, రుతుస్రావ సమయంలోనూ మహిళలు బరువైన పనులు చేయకుండా మినహాయింపు ఇస్తారు.

ప్ర : పురుషులు ఉద్యోగినులైన తమ భార్యలకు ఇంటి పనులలో సహాయం చేయడం జరుగుతుందా ?

జ : ఇతర దేశాలలో లాగానే చైనాలో కూడా గృహ నిర్వహణ బాధ్యత ప్రధానంగా స్త్రీల మీదే ఉంటున్నది. అయితే ఇప్పుడు క్రమంగా మార్పు వస్తున్నది. పురుషులు తమ భార్యలకు ఇంటి పనులలో సహాయం చేస్తున్నారు. భార్య భర్తలలో ఎవరికీ వీలయితే వారు బిడ్డలకు చదువు చెప్పడం, వారి సంరక్షణ చూస్తున్నారు. ఆధునిక గృహోపకరణ పరికరాల వలన ఇంటి పని కొంత తేలికయింది. ఇప్పుడు చైనా పట్టణ ప్రాంతాలలో దాదాపు ప్రతి ఇంటిలోనూ ఆధునిక గృహోపకరణ పరికరాలను ఉపయోగిస్తున్నారు.

ప్ర : చైనా మహిళలు సాధారణంగా తమకు ఆడబిడ్డ కావాలని కోరుకుంటారా ? లేక మగ బిడ్డా ?

(తరువాయి కవరు 3వ పేజీలో)

కార్మికలోకం

సి.ఐ.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాస పత్రిక

సంపుటి : 21

జూలై, 1994

వెల రూ. 3.00

సంచిక : 7

ధరల పెరుగుదలకు

**మూలమైన
విధానాలను
ఎదిరిద్దాం.**

ధరలకు రెక్కలొస్తన్నాయి. చక్కెర ధర చుక్కలంటింది. ప్రభుత్వ అసమర్థ విధానాలు, అవినీతి కలసి వెరసి చక్కెర ధర విశ్వరూపమని గత మాసం "కార్మికలోకం" తెలిపింది.

చక్కెర సరే ఉత్పత్తి తగ్గింది. ఆహార ధాన్యాల ఉత్పత్తి తగ్గలేదు. వాటి ధర ఎందుకు పెరిగింది ? అన్ని చమురుల ధరలు, వాటి ఉత్పత్తి పెరిగినా ఎందుకు పెరుగుతున్నాయి? పాగాకు కొనే దిక్కులేదు, కాని సిగరెట్ల ధరలు ఎందుకు పెరిగాయి ?

ధరలు పెరిగినట్లు ప్రభుత్వం లెక్కలు ప్రకటిస్తుంది. దానినే ద్రవ్యోల్బణం పెరుగుదల అంటారు. ప్రధానంగా హోల్ సేల్ మార్కెట్లో ధరలు పోల్చి ధరల పెరుగుదల ఎంతో ప్రకటిస్తారు. అలాగే వినిమయ ధరల పెరుగుదలను ఆధారంగా చేసుకొని ధరల పెరుగుదలను చూపుతారు. ఇవి రెండూ

సంవత్సరంలో ఏదో ఒక కాలానికి పునాదిగా, మరో సంవత్సరంలో అదే కాలాన్ని పరిగణించి ఫలానా శాతం ధరలు పెరిగాయి అంటారు.

టోకు ధరల్లో అనేక వస్తువులు పుంటాయి. ఉదాహరణకు ప్రస్తుతం ఉండే టోకు ధరలు 1981-82 ధరల ప్రాతిపదికగా ఏర్పడిన సూచీ. అందులో 447 వస్తువుల ధరలు ప్రతివారం ఎలా పెరిగాయో పరిశీలించి అన్ని వారాల సరాసరి కలిపి ధరలు ఎంత పెరిగాయో చెప్తారు. వీటిలో ప్రాథమిక వస్తువులు, ఫ్యూయల్, పవర్, లైట్, లూబ్రికెంట్స్ అంటూ మరొక విభాగం, ఉత్పత్తి అయిన వస్తువులు అని మరొక విభాగం ఉంటాయి. అన్ని ఒకే రకంగా పెరగవు. పెరిగిన ధరలు అన్ని వర్గాల ప్రజల మీద ఒకే రకంగా ప్రభావం కలిగించవు. ఉదాహరణకు ఆహారధాన్యాల ధరలు పెరిగితే, కొని తినని భూస్వాముల మీద, తమ ఆదాయంలో అతి కొద్ది భాగమే ఆహారానికి ఖర్చు పెట్టే పెద్ద జీతగాళ్ల మీద, తమ ఖర్చులో ఆహారం మీద పెట్టే ఖర్చు అసలు ఖర్చే కాదనుకునే పారిశ్రామిక వేత్తల మీద ఒకే రకంగా ఉండదు.

రోజువారీ కూలీలు, డి.ఎ.లేని కార్మికులు, తమ ఆదాయంలో అత్యధిక భాగం ఆహారానికి ఖర్చు పెట్టే వాళ్లను బాధిస్తాయి.

అలాగే వినిమయధరల సూచీ 1982 ప్రాతిపదికపై ఏర్పడింది. అందులో 260 వస్తువులు పున్నాయి. అన్నిటి ధరలూ ఒకే

రకంగా పెరగవు. వివిధ ఆదాయాలు వచ్చేవారు వివిధ మోతాదుల్లో రకరకాల వస్తువుల మీద ఖర్చు పెడతారు. అధిక ఆదాయం వచ్చే ఉద్యోగులు, అసంఘటిత రంగ కార్మికుల ఖర్చు కలిపి సరాసరి చేసి చూసే ధరల సూచీ అన్ని వర్గాలు నిజంగా పెట్టే ఖర్చు ఒకే రకంగా చూపదు.

వ్యవసాయ కార్మికుల జీవన ప్రమాణ సూచీలో 62 వస్తువులే వుండి 60-61లో రూపొందించారు. ఆ 62 వస్తువుల ధరలు తప్ప మిగతా వస్తువుల ధరలు అందులో ప్రతి బింబించవు. వ్యవసాయ కార్మికులు పెట్టే ఖర్చు 60'లలో ఏ వస్తువుల మీదనో, 94లో గూడా అవే వస్తువులు కావు కదా ?

ధరలు ఒకే రకంగా పెరుగుతున్నా ఒక్కొక్క లెక్కన అవి ఎంత తేడాలు ఉంటాయో (పట్టిక 1) చూడండి. అందువల్ల ధరల పెరుగుదల అన్ని వర్గాల మీద ఒకే ప్రభావం కలిగించవు. అంతేగాదు ధరల పెరుగుదల వ్యాపార, పారిశ్రామికవేత్తలకు, స్పెక్యులేటర్లకు వివరీతమైన లాభాలు తెచ్చిపెడుతుంది.

ఈ ధరల పెరుగుదలకు డబ్బు మార్కెట్లో ఎక్కువ ఉండడమే కారణమని చెబుతుంటారు. అది ఒక కారణం మాత్రమే. రెండవది ప్రపంచ దేశాల అనుభవం, మన దేశ అనుభవం చూచినా ద్రవ్యోల్బణం ఒక తక్షణ కారణం తప్ప అసలు ధరల పెరుగుదలకు

కార్మికలోకం

జూలై 14 అసంఘటిత కార్మికుల ప్రదర్శనను విజయవంతం చేయండి !

కారణాలు వేరే వున్నాయి. ప్రపంచ అనుభవానికి దర్పణం రెండవ పట్టిక చూడండి.

మార్కెట్లో డబ్బు వుండడం ధరల పెరుగుదలకు కారణం అంటున్నారు. అది తగ్గిస్తే ధరలు తగ్గుతాయి అంటున్నారు. ఇదీ తప్పు దోవ పట్టించే వాదనే.

డబ్బు ఉండడం దానంతట అది ధరల పెరుగుదలకు తోడ్పడదు. ఉదాహరణకు మానవశక్తిని వినియోగించుకుంటే ధరలు పెరగవు. ఒక కాల్య తీయించడం ఒక రోడ్ వేయించడం, ఒక చెరువు తవ్వించడం, వాటికి యంత్రాలను గాక అపారంగా ఉన్న మన మానవశ్రమను ఉపయోగిస్తే దేశానికి ఆస్తి పెరుగుతుంది. ఉత్పత్తి వనరులు పెరుగుతాయి. జాతీయ సంపద పెరిగేందుకు తోడ్పడుతుంది.

అదే డబ్బు ప్రభుత్వరోజు వారీ ఖర్చుల కోసం ఖర్చు పెట్టారనుకోండి. ఆ డబ్బు డబ్బు గలవారి చేతికే చేరుతుంది. ఉదా: కాంట్రాక్టర్లు, మధ్యదళారులు, వారు ఆ డబ్బుతో విలాస జీవితమైనా గడుపుతారు. వస్తువులను దాచి, కృత్రిమ కరువు సృష్టించి, అదును చూచుకొని ధరలు పెంచుతారు.

అందుకే మొత్తం ఆర్థిక విధానంలో డబ్బు ఎక్కువ వుండడంగాక బడ్జెట్ లోటు ఎక్కువ కావడం, అందులోను రెవెన్యూలోటు ఎక్కువ కావడం ప్రమాదం. సరిగా మన దేశంలో ఈ రెవెన్యూలోటే ఎక్కువ. రెవెన్యూ లోటు తగ్గించమని ప్రపంచ బ్యాంక్ చెప్పడం లేదు. మొత్తం ద్రవ్య చలామణి తగ్గించ మంటున్నది. ఫలితంగా ఆహారధాన్యాల ఉత్పత్తికి అవసరమైన ఎరువులు, విద్యుత్, నీటి పారుదల ధరలు పెరుగుతున్నాయి. రైతాంగానికి గిట్టుబాటు ధరలు యివ్వాలని మద్దతు ధరలు, మద్దతు ధరలు పెరిగాయి కనుక రేషన్ షాపుల్లో యిచ్చే బియ్యం ఇత్యాది ధరలూ పెరుగు తున్నాయి. అంతేగాదు పెట్టుబడి ఖర్చులు తగ్గించినందున మొదటివేటు వ్యవసాయంపై పెట్టే పెట్టుబడులు తగ్గాయి. ఫలితంగా మన వ్యవసాయ అభివృద్ధి స్తంభించింది. మద్దతు ధరలు గూడా గిట్టుబాటుగాక రైతాంగం ఇతర

పంటలకు మళ్లు తున్నారు. చెరుకు విస్తీర్ణం, నూనెగింజల సేద్యం తగ్గడం ఒక వుదాహరణ. రొయ్యల, చేపల పెంపకానికి వందల హెక్టార్లు మళ్లుతున్నాయి.

ఈ విధంగా మన ఆహార ధాన్యాలు తగ్గి దిగుమతుల మీద ఆధారపడవలసి వస్తోంది. సరిగా సామ్రాజ్య వాద దేశాలు కోరుతున్నది అదే. అందుకే ప్రపంచ బ్యాంక్ చెప్పింది. మన రాష్ట్రానికి ప్రభుత్వం అంగీకరించింది.

ఇక ఆహార ఉత్పత్తుల ధరలు ఎప్పుడైనా తగ్గుతాయా ?

మార్కెట్లో డబ్బు ప్రభుత్వ వ్యయమే కాదు గదా ? బ్యాంకు అప్పులు. ఉత్పత్తి సాధనాలపై యాజమాన్యం గలవారిచేతిలో కూడా వుంటుంది. బ్యాంకులు ఉత్పత్తికి అప్పులిస్తే, సమయానికి ఆదుకుంటే చిన్న పరిశ్రమలు ఉత్పత్తి చేస్తాయి. ప్రభుత్వ వ్యయం సాధారణ ప్రజలకు చేరితే వాటికి మార్కెట్ ఏర్పడుతుంది. అవి సజీవంగా పనిచేస్తాయి. కాని బ్యాంకుల అప్పులు స్పెక్యులేటర్ల చేతిలో పడితే ?

బ్యాంకులు, ఇతర ఆర్థిక సంస్థలు పెట్టిన పెట్టుబడులు ఉత్పత్తి కార్యక్రమాలకు ఉపయోగిస్తున్నాయా ? లక్షలాది పరిశ్రమలు మూతపడివున్నాయి. ఒక్కొక్క ఖాతా 25 వేలకు మించినవి మాత్రమే లెక్కవేస్తే బ్యాంకులకు రావలసిన బాకాయీలు రు. 35 వేల కోట్లు ఇక ఆర్థిక సంస్థ లపెట్టుబడులు సరేసరి! ఇంత డబ్బు ఉత్పత్తికి ఉపయోగపడడం లేదు. నిరుపయోగంగా ఉన్న ఈ ఆస్తులు మొత్తం ఆర్థిక విధానానికి గుడిబండ. ఆ భారం ఇతర ఉత్పత్తి చేసే రంగాలు పరోక్షంగా భరించాలి. ఇక ధరలు పెరగక మానవు గదా ?

ఆదాయాలు, లాభాలు వచ్చే వర్గాల చేతిలో అవసరాలకు పోను మిగిలే డబ్బు ఎలా ఖర్చు చేస్తారనేది మరొక ప్రశ్న. పారిశ్రామికుల చేతిలో డబ్బు ఎక్కువుంటే వారు పరిశ్రమలలో పెట్టుబడులు పెడ్తారని మన్ మోహన్ సిద్ధాంతం. అందుకే కంపెనీలపై పన్నులు వరుసగా తగ్గిస్తున్నారు. అయినా పెట్టుబడులు పెరగడం

లేదు. షేర్ల ధరలు మాత్రమే పెరుగుతున్నాయి. అంటే స్పెక్యులేటివ్ పెట్టుబడి ఔతుంది. అలాగే విదేశీ పెట్టుబడులు అపారంగా వచ్చి పడతాయని ద్వారాలు తెరిచారు. ఈ మూడు సంవత్సరాల అనుభవం ఏమిటి ? పారిశ్రామిక పెట్టుబడిగా వచ్చిందే తక్కువ. అదీ కొత్త పరిశ్రమలకు గాక, ఇప్పటికే ఏర్పడిన పరిశ్రమలను తమ హస్తగతం చేసుకునేందుకు ఉపయోగించు కుంటున్నారు. మారుతీ కంపెనీ జపాన్ ది అయింది. సోఫుల వంటివి తయారు చేసే సంస్థలు విదేశీ గుప్పెట్లో చేరాయి.

విదేశీ మారకంలో ఎక్కువ భాగం షేర్ మార్కెట్లో చేరింది. ఆ షేర్లు అమ్మి వారు డబ్బు తీసుకోవాలనుకుంటే చాలు దేశం మరలా విదేశీ మారకం కొరతలో పడుతుంది. దీన్నే 'హాట్ మనీ' అంటారు. ఈ హాట్ మనీ 1991లో కొంపముంచింది. ఇప్పుడూ ఆ ప్రమాదం పొంచి వుంది.

అంతేగాదు విదేశీ మారక ద్రవ్యం లోటువల్ల రూపాయ విలువ తగ్గించామన్నారు. ఈనాడు 15 వేల కోట్లకు పైగా విదేశీ మారకం నిల్వవుంది అంటున్నారు. అలాంటప్పుడు రూపాయ విలువ మరలా పెరగాలి కదా ! పెరగడం లేదు. రూపాయ విలువ తగ్గివుండేందుకు రిజర్వుబ్యాంక్ కృత్రిమధరకు డాలర్లు కొని దాస్తుంది. ఇది రిజర్వుబ్యాంకు పైన, తద్వారా దేశ ఆర్థిక విధానం మీదా ఎంతో భారం పడడం ఒకటి. ఈ విదేశీ నిల్వలను నిల్వగానే వుంచినందున వాటిపై ఆదాయం లేకుండా వడ్డీలు చెల్లించడం రెండూ. ఈ రెండూ కలిసి మన ఉత్పత్తి ఖర్చులు పెంచుతాయి. అందువల్ల ధరలు ఎలా తగ్గుతాయి?

ధరలు పెరిగాయి, తగ్గాయని మనం అంటున్నామంటే అర్థమేమిటి ?

10 రూపాయల వస్తువు 12 అయితే ధర పెరిగింది అంటాం. 8 అయితే తగ్గింది అంటాం. ఈ 10 అనేది హెచ్చు తగ్గులను నిర్ణయించే బిందువు. ఆ బిందువు ఎలా ఏర్పడుతుంది ? దానినే ఉత్పత్తి ఖర్చు అంటాం.

(తరువాయి 18వ పేజీలో)

భారత కార్మికోద్యమంలో నిర్మాణ ఐక్యత - సి.ఐ.టి.యు. వైఖరి

- ఎమ్.కె. పాంథే

ఎ.ఐ.టి.యు.సి. పత్రిక 'టేడ్ యూనియన్ రికార్డు' మే 5, 1994 సంచికలో, ఎ.ఐ.టి.యు.సి. కార్యదర్శి కె.ఎల్. మహేంద్ర ఒక వ్యాసం వ్రాస్తూ, కార్మికవర్గ ఉద్యమ ఐక్యతకు సంబంధించి కొన్ని అంశాలు లేవనెత్తారు. అందులో సి.ఐ.టి.యు. పేరు ప్రస్తావించి, సి.ఐ.టి.యు. విధానాలకు సంబంధించి కొన్ని వ్యాఖ్యలు చేసినందువల్ల మా వైఖరి గురించి స్పష్టం చేయవలసిన అవసరం కలిగింది.

రాజకీయ పార్టీలకు కార్మిక సంఘాలు ఒక విభాగంగా పనిచేయటం అన్న భావనను మహేంద్ర విమర్శించారు. రాజకీయ పక్షానికి తోకగా కార్మికసంఘాలు ఉండాలనే విషయంలో సి.ఐ.టి.యు.కి ఏ మాత్రం నమ్మకం లేదు. కార్మికసంఘం, కార్మికుల ప్రజాసంఘంగా స్వతంత్ర ప్రతిపత్తితో ఉండాలి. దాని విధానాలు ఆ సంఘ సభ్యుల చేత ప్రజాతంత్రయుతంగా నిర్ణయించబడాలి. చారిత్రక వాస్తవాలు కూడా మేము ఈ సిద్ధాంతాన్నే నమ్ముతున్నామనీ, దానికి అనుగుణంగానే పనిచేస్తున్నామనీ తెలుపుతున్నాయి.

భారతదేశంలో కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో చీలిక వచ్చినపుడు, సి.పి.ఐ.(యం)కి అనుకూలంగా ఉన్న శక్తులు కూడా ఆనాడు వేరే కార్మిక సంఘాన్ని ఏర్పాటు చేయలేదు. ఎ.ఐ.టి.యు.సి.లో ఉండే పనిచేయాలని నిర్ణయించుకున్నారు. డాంగే నాయకత్వం ఎ.ఐ.టి.యు.సి.ని, సి.పి.ఐ.కి సంబంధించిన కార్మిక విభాగంగా పనిచేయిస్తున్నప్పటికీ ఆరు సంవత్సరాలు మేము ఎ.ఐ.టి.యు.సి.లో పనిచేశాము. ఈ కాలంలో ప్రజాస్వామ్యబద్ధంగా పనిచేయటాన్ని త్రొక్కివేట్టివుంచారు. ఇక ఆ సంస్థతో కలిసి పనిచేయటం అసాధ్యమయింది. మరొక మార్గంలేనందువలననే మేము వేరొక కేంద్ర కార్మిక సంఘాన్ని ఏర్పాటు చేశాము. ఈ విధంగా కార్మికసంఘాన్ని రాజకీయ పార్టీకి తోకగా వుంచే వైఖరికి వ్యతిరేకంగా తీవ్రపోరాటం అనంతరమే సి.ఐ.టి.యు. ఉనికిలోకి వచ్చింది.

గతాన్ని ప్రస్తావించటం మా ఉద్దేశ్యం కాదు, కాని వాస్తవ అనుభవాల నుంచి సరియైన గుణపాఠాలు తీయాలి.

"కేంద్ర కార్మిక సంఘాల కాన్వెడరేషన్ ఏర్పాటు చేయాలని సి.ఐ.టి.యు. ప్రతిపాదించింది. అయితే పూర్తిగా విలీనం కావటానికి అంగీకరిస్తారా లేదా అన్న ప్రశ్న జవాబు లేకుండానే వుంది," అని మహేంద్ర ఆ వ్యాసంలో అన్నారు. "జాతీయ స్థాయిలో కార్మిక సంస్థల ఐక్యతను పటిష్టం చేసే సాధనం అనే ఆలోచనే కాన్వెడరేషన్" (పేజీ 3) అని నిర్మాణ నివేదిక (Report on organisation) లో సి.ఐ.టి.యు. గమనించిన అంశాన్ని మహేంద్ర సమాచారం కోసం

పేర్కొనాలను కుంటున్నాము. సి.ఐ.టి.యు. ఇంకా గమనించిన అంశం : "ఒకే కేంద్ర కార్మిక సంఘాన్ని ఏర్పాటు చేయటానికి అవసరమైన పరిస్థితులు పరిపక్వం కాలేదు. చాలా చోట్ల కర్మాగారస్థాయిలో, పరిశ్రమ స్థాయిలో కార్మికసంఘాలు, కార్మిక సమాఖ్యలు ఐక్యం కావాలనే కార్మికుల బలమైన కోరిక జాతీయ స్థాయిలో కాన్వెడరేషన్ ఏర్పాటు చేయటానికి కావలసిన భూమికను త్వరగా కల్పించవలసిన అవసరాన్ని తెలియచేస్తున్నది. ఇది దీర్ఘకాలంలో విస్తృత స్థాయిలో ఒకే పరిశ్రమకు ఒకే కార్మికసంఘం ఏర్పాటుకు దారి కల్పిస్తుంది."

కార్మిక ఉద్యమంలో నిర్మాణ ఐక్యతకు సంబంధించి సి.ఐ.టి.యు. తన అభిప్రాయాలను ఇప్పటికీ స్పష్టంగా వెలిబుచ్చింది. రాజకీయ పార్టీలకు కార్మికసంఘాలు తోకగా ఉండాలనే ఉద్దేశ్యమే మాకున్నట్లయితే ఈ పై ఆలోచనలను ముందుకు తెచ్చేవారమే కాదు. కార్మికసంఘాలకున్న ప్రత్యేక గుర్తింపు ఎల్లకాలం ఉండాలనే ఉద్దేశ్యంతో కాన్వెడరేషన్ ఏర్పాటు చేయాలని సి.ఐ.టి.యు. ప్రతిపాదించలేదు. కాన్వెడరేషన్ లో కలిసి పనిచేయటం ద్వారా కార్మికసంఘాలు తమ మధ్య ఉన్న ఏకీకృత అభిప్రాయాలను గుర్తించి పటిష్టపరుచుకోవాలని తద్వారా కార్మికసంఘాలు మరింత దగ్గరై అంతిమంగా జాతీయస్థాయిలో ఒకే కేంద్ర కార్మికసంఘం నిర్మాణానికి దారి ఏర్పడుతుందని సి.ఐ.టి.యు. భావించింది.

ఒక పరిశ్రమలో ఒకే కార్మికసంఘం ఉండాలని సి.ఐ.టి.యు. ఆశిస్తున్నది. అందువలననే క్రింది విషయానికి ప్రాముఖ్యం ఇచ్చింది. "ఏమైనప్పటికీ, అటువంటి కార్మికసంఘం ప్రజాతంత్రయుతంగా పనిచేస్తూ, సీక్రెట్ బ్యాలెట్ పద్ధతిలో ప్రతి ఏడాది ఎన్నికలు నిర్వహిస్తూ, కార్మికవర్గ ప్రయోజనాల పరిరక్షణకు ధృఢంగా నిలబడేదై ఉండాలి. ప్రజాస్వామ్యయుతంగా పనిచేయని సంఘం తన వర్గాన్ని అంతటినీ ఐక్యము చేయలేదు, వారి న్యాయబద్ధమైన హక్కులను కాపాడనూ లేదు." (రిపోర్టు ఆన్ ఆర్గనైజేషన్ పేజీ 37)

నిర్మాణ ఐక్యత ఏర్పడటానికి అవసరమైన పరిస్థితులు లేకుండా కార్మికసంఘాలు విలీనం కావాలనే ప్రతిపాదన అతుకులబోతగా ఉంటుంది. అటువంటి ఐక్యత ఎక్కువకాలం నిలబడరేదు. నిలకడగా దీర్ఘకాలం ఉండే ఐక్యతను సాధించటానికి సి.ఐ.టి.యు. తీవ్రంగా కృషి చేస్తున్నది.

ఉదాహరణకు ఎ.ఐ.టి.యు.సి., హెచ్.ఎమ్.ఎస్.ల విలీన ప్రతిపాదనలను తీసుకొనండి. రెండు, మూడు ఏళ్ళ నుంచి చర్చలు జరుగుతూనే వున్నాయి. "ఎ.ఐ.టి.యు.సి., హెచ్.ఎమ్.ఎస్.ల

రామానుజం కమిటీ నివేదికలోని (5వ అధ్యాయం) కొన్ని ముఖ్యాంశాలు

5.3 10% లేక 100, ఏది తక్కువైతే అది, కనీస సభ్యత్వంగా వుండాలనే సూచనకీ, 10% లేక 100 మంది సభ్యులు ధరఖాస్తు ఫారం మీద సంతకం చేయాలని ఆదేశించినదానికీ మధ్య చాలా తేడా వుంది. ధరఖాస్తుఫారం మీద 100 మంది సభ్యులు సంతకాలు చేయాలనే నిబంధనే ఉన్నట్లయితే ఆ మొత్తం వంద సంతకాలను పరిశీలించటం కష్టమౌతుంది, ఎక్కువ సమయం తీసుకుంటుంది. ధరఖాస్తుఫారం మీద సంతకం చేసిన తరువాత, ఏ కారణం చేతనైనా, ఆ వందమందిలో ఏ ఒక్కరో, ఇద్దరో వెనక్కి తగ్గినట్లయితే మొత్తం రిజిస్ట్రేషన్ విధానానికి అడ్డుకట్టపడుతుంది. కార్మికసంఘం రిజిస్ట్రేషన్ చేయాలంటే మొత్తం కార్మికులలో 10 శాతం కార్మికులు లేక 100 మంది కార్మికులు, ఏది తక్కువైతే అది, కనిష్టంగా 7 గురు సభ్యులైనా వుండాలనే నిబంధనతో కనీస సభ్యత్వం వుండాలని కమిటీ సిఫారసు చేస్తున్నది. రిజిస్ట్రేషన్ ధరఖాస్తు విషయంలో వెరిఫికేషన్ కి జరిగే పరీక్షలో మొత్తం సభ్యులలో ఏ 7 గురు సభ్యులున్నారన్నా చాలు. ఈ నిబంధన చిన్న పరిశ్రమలో, అసంఘటితరంగంలో వున్న కార్మికులకు సహాయపడుతుంది.

5.4 హోదా, జీతభత్యాలు లేక యాజమాన్యపు లక్షణాలతో సంబంధం లేకుండా కార్మికులందరికీ ట్రేడ్ యూనియన్ హక్కులు అందుబాటులో వుండాలి. అలాగే ఈ హక్కులు కూడా అన్ని రకాల యాజమాన్యాలకు అందుబాటులో వుంచటాన్ని కొనసాగించాలి. ఇది మన రాజ్యాంగం ఇచ్చిన సంఘంగా ఏర్పడే హక్కుకు హామీ కల్పిస్తుంది. అలాగే ఇది ఐ.ఎల్.ఓ.యొక్క ఫ్రీడమ్ ఆఫ్ అసోసియేషన్ కన్వెన్షన్ క్రింద బాధ్యత కూడా.

5.6 జాతీయ సమాఖ్యలు, జాతీయ కార్మిక సంఘాలకు మినహాయింపు :

నిర్బంధంగా కార్మికసంఘం రిజిస్ట్రార్ చేయాలనే నిబంధన జాతీయ కార్మిక సమాఖ్యలకు, కేంద్ర కార్మిక సంఘాలకు వర్తించ రాదు.

5.7 సభ్యత్వ చందా : సభ్యత్వ చందా రేట్లు కనీసం ఈ క్రింది విధంగా వుండాలని కమిటీ సిఫార్సు చేసింది.

గ్రామీణ కార్మికులకు సంవత్సరానికి రూ. 1/-

కనీస వేతన చట్టం క్రింద వున్న కార్మికులు, ఇతర అసంఘటితరంగంలో ఉన్న కార్మికులకు సంవత్సరానికి రూ. 3/-లు.

ఇతర కార్మికులందరికీ సంవత్సరానికి రూ. 12/-లు.

ఇంతకుమించి సభ్యత్వ చందా హెచ్చింపు చేసుకోవటంలో కార్మికసంఘాలకు స్వేచ్ఛ వుంది. రాజకీయనిధిని ఏర్పాటు చేసుకోవటంలో ఇప్పుడు ట్రేడ్ యూనియన్ చట్టంలో వున్న అంశాలు కొనసాగుతాయి.

5.11 కొన్ని రకాల కార్మికసంఘాల మీద నిషేధం :

ప్రత్యేకమైన కులవృత్తులకు, కులాలకు, తెగలకు, మతాలకు, వర్ణాలకు, ప్రాంతీయ ధృక్పథంతో సభ్యత్వం కలిగివుండే కార్మికసంఘాలను రిజిస్ట్రారు చేయకూడదు.

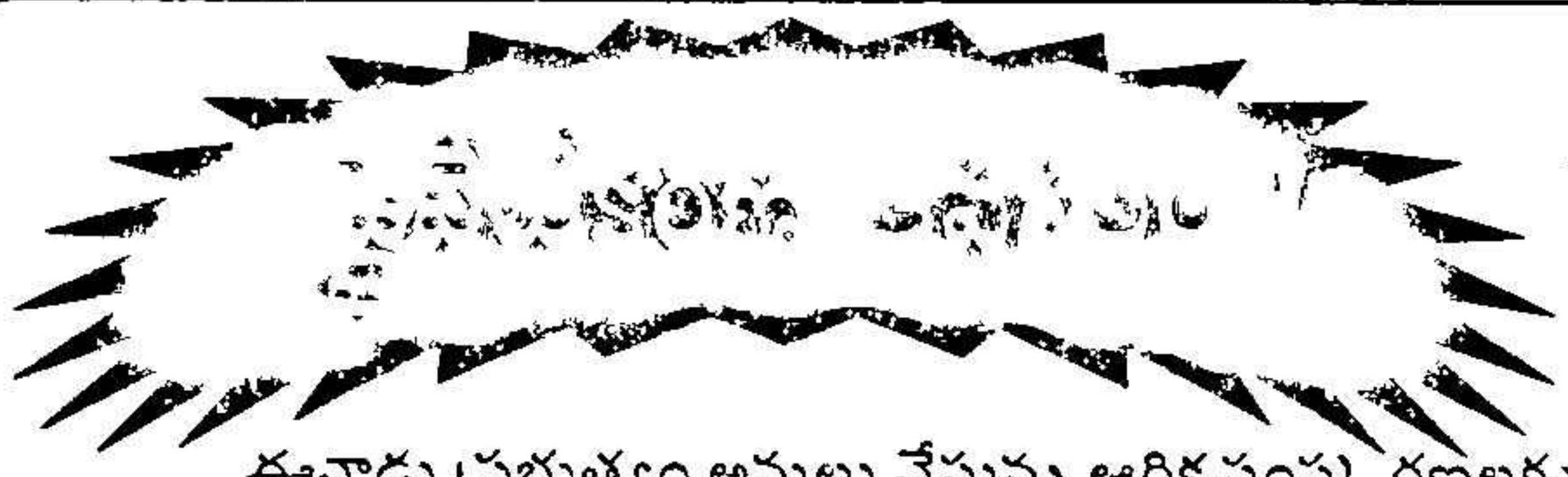
5.13 రిజిస్ట్రేషన్ కు కాలపరిమితి :

రిజిస్ట్రేషన్ కోసం కార్మికసంఘం రిజిస్ట్రేషన్ అధికారికి ధరఖాస్తు అందచేసిన 45 రోజులలోపు రిజిస్ట్రేషన్ చేయాలి. అంతకు మించి కాలయాపన అయితే, లేక రిజిస్ట్రేషన్ ని నిరాకరించినట్లయితే దానికి గల కారణాలను లిఖితపూర్వకంగా నమోదు చేయాలి. రిజిస్ట్రేషన్ ఆలస్యమైనా, నిరాకరించబడినా కేంద్రానికి, రాష్ట్రానికి దేనికి సంబంధించినదో ఆ లేబరు కోర్టులో విజ్ఞప్తి చేసుకోవచ్చు.

5.16 బయటవారు : కార్మికసంఘాలలో బయటవారు ఎవరు అన్నదానిని గురించి చాలా చర్చ జరిగింది. తమ నాయకుణ్ణి ఎన్నుకునే హక్కు కార్మికులకే వుంది, ఆ హక్కు ఎటువంటి అదుపు లేకుండా కొనసాగాలి. కార్మికులే కనుక బయటవారిని ఎన్నుకోదలిస్తే చట్టం దానికి అడ్డంకారాదు. అదే సమయంలో బయటివారికి ఏ సంఘం మీద బలవంతంగా తమకు తామే నాయకులుగా ఉండే హక్కు లేదు. బయటవారి శాతాన్ని తగ్గించటానికి ప్రయత్నించినందువల్ల చెప్పుకోతగ్గ ఫలితం చేకూరదు. మనం బయటవారిని 25 శాతానికి కుదించినందువల్ల పరిస్థితుల్లో వచ్చే మార్పు పెద్దగా ఉండదు, ఎందువలనంటే, చాలా యూనియన్లలో ఒక్కరో, ఇద్దరో మాత్రమే బయటవారు ఉన్నారు. వారు అధ్యక్షుడో, ప్రధాన కార్యదర్శిలాంటి ముఖ్య పదవుల్లో ఉన్నప్పుడు, బయటవారు ఎంత శాతం వుండాలో నిర్ణయిస్తే దానివల్ల కలిగే ప్రయోజనం అత్యల్పం. చట్టం ద్వారా బయటవారిని పూర్తిగా తొలగించినందువల్ల, కార్మికసంఘంలో పలి నాయకత్వం బయటవారి చెప్పుచేతల్లో నడవదని హామీ ఏమీ లేదు. అయినప్పటికీ, ఆఫీసు బేరర్లను కార్యనిర్వాహకసభ్యులను కలిపితే వచ్చే సంఖ్యలో మూడవ వంతుకు మించకుండా బయటవారు ఉండవచ్చునని సిఫార్సు చేస్తున్నాము.

5.17 కేసులు పెండింగులో ఉన్నా లేక వివాదాల్లో ఉన్నా కార్మికులు బయటవారుగా పరిగణించకూడదు. కార్మికసంఘానికి నాయకత్వం వహించే విషయంలో గౌరవప్రదంగా పదవీవిరమణ చేసిన వారిని, రిటైర్మెంట్ మెంబర్ అయిన కార్మికులను బయటవారుగా లెక్కించకూడదని కార్మికుల తరుపు నుంచి వచ్చిన కోరిక. కార్మికులు కోరినందువల్ల యజమానులెవరైనా, కార్మికసంఘం నాయకత్వం స్థానంలో ఉన్నట్లయితే వారు మూడవవంతు బయటవారి కోటాలో ఉన్నట్లుగా పరిగణించాలి.

5.24 కేంద్రంలోని, రాష్ట్రంలోని మంత్రులు కార్మికసంఘానికి ఆఫీసు బేరర్లు కావటానికి అనర్హులు.



ఇస్కొ కార్మికులు చెపుతున్న పాఠం :

ఈనాడు ప్రభుత్వం అమలు చేస్తున్న ఆర్థిక సంస్కరణలకు ప్రత్యామ్నాయం లేదనీ, అందులో భాగంగా ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలను మూసివేయటమో లేక ప్రైవేటీకరించటమో తప్ప మార్గం లేదనీ, ఈ ప్రైవేటీకరణ విధానాన్ని మరి ఎవ్వరూ వెనక్కి త్రిప్పలేరనీ ఊరు, వాడా దేశ, విదేశాలలో పారిశ్రామికాధిపతులను వెంటపెట్టుకుని వెళ్ళి హొరెత్తే ప్రచారం సాగిస్తున్నదీ సరసింహారావు ప్రభుత్వం.

అయితే సరసింహారావు ప్రభుత్వానికి ఇష్టమున్నా లేకున్నా ఈ ఆర్థిక సంస్కరణలకు ప్రత్యామ్నాయం ఉందనీ, ప్రైవేటీకరణే అంతిమ మార్గం కాదనీ, ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమలను ప్రభుత్వరంగంలోనే ఉంచి ఆర్థికాభివృద్ధిని సాధించవచ్చని ప్రముఖ ఆర్థికవేత్తలు, పెక్కు కార్మికసంఘాలు, వామపక్ష రాజకీయ పార్టీలు ఆందోళన చేస్తున్నాయి.

'వెనక్కి త్రిప్పలేని' ప్రైవేటీకరణ విధానాన్ని వెనక్కికొట్టే ఇస్కొ కార్మికులు సంఘటిత శక్తితో పోరాడి ప్రభుత్వం మెడలు వంచవచ్చునని దేశంలోని కార్మికులకు సోదాహరణగా నిరూపిస్తున్నారు.

1972లో ఇండియన్ ఐరన్ అండ్ స్టీల్ కంపెనీ (ఇస్కొ)ను ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకున్నది. 1978లో పార్లమెంటులో చట్టం చేయటం ద్వారా స్టీల్ అథారిటీ ఆఫ్ ఇండియా (సెయిల్)కు అప్పగించటం ద్వారా ఇస్కొ ప్రభుత్వరంగంలో సెయిల్ కు అనుబంధ కర్మాగారంగా మారింది. ప్రభుత్వం ఆధీనం చేసుకున్న తరువాత కూడా ఇస్కొ కర్మాగారాన్ని ఆధునికీకరించటానికి ఎటువంటి ప్రయత్నాలు జరుగలేదు. ఇస్కొ భారీ నష్టాలతో నడుస్తూనే వున్నది. ప్రభుత్వం ఇప్పుడు నిధుల కొరతను సాకుగా చూపి, ఇస్కొ ప్రైవేటీకరించాలని చూస్తున్నది.

ఇస్కొను ప్రైవేటీకరించటానికి పార్లమెంటులో పబ్లిక్ సెక్టరు ఐరన్ అండ్ స్టీల్ కంపెనీస్ (రిస్ట్రక్చరింగ్) అండ్ మిసిలేనియస్ ప్రావిజన్స్ (ఎమెండ్మెంట్) బిల్, 1993, పేర ప్రవేశపెట్టింది. ఆ బిల్లును పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టేదశలోనే తీవ్ర వ్యతిరేకత వచ్చింది. అందుచేత బిల్లును పరిశ్రమలకు సంబంధించిన పార్లమెంటరీ స్టాండింగ్ కమిటీకి అప్పచెప్పారు.

ఇస్కొను ప్రైవేటీకరించాలనే ప్రయత్నాలను అన్ని యూనియన్లు వ్యతిరేకించాయి. ప్రైవేటీకరణకు ప్రత్యామ్నాయంగా ప్రతిపాదనలు కూడా చేశాయి.

పార్లమెంటరీ స్టాండింగ్ కమిటీ ముందు, అలాగే ప్రభుత్వం ప్రతినిధుల ముందు కార్మిక సంఘాలు ఇస్కొను ఆధునికీకరించటానికి కావలసిన శక్తి సామర్థ్యాలు సెయిల్ కు ఉన్నాయనీ, ప్రభుత్వరంగంలోనే వుంచి ఇస్కొను లాభసాటి కంపెనీగా మార్చవచ్చనని మరీ మరీ నొక్కి చెప్పాయి.

ఇస్కొను ఆధునికీకరించటానికి పూర్తిగా సహకరిస్తామనీ, సెయిల్ తో పాటుగా 50 శాతం మూలధనాన్ని ఇస్కొకు సమకూరుస్తామని కార్మికసంఘాలు లిఖితపూర్వకంగా కమిటీకి తెలియజేశాయి.

పార్లమెంటరీ కమిటీ అన్ని వర్గాలతో కూలంకషంగా చర్చించిన తరువాత ఇస్కొను ప్రైవేటీకరించటానికి నిర్ణయం తీసుకునేముందర ప్రత్యామ్నాయ మార్గాలేమిటో ప్రభుత్వం పరిశీలించలేదని పార్లమెంటరీ కమిటీ అభిప్రాయపడింది. ఏదశలోనూ ఇస్కొను ఆధునికీకరించటానికి తన వద్ద శక్తి లేదనే అశక్తతను సెయిల్ వెలిబుచ్చలేదు. నిపుణుల కమిటీ, ఇస్కొ ఆధునికీకరణకు పటిష్టమైన సూచనలు ఇచ్చే అవకాశం లేకుండా పరిమిత పరిధిలో నియమ నిబంధనలు తెచ్చారని పార్లమెంటరీ స్టాండింగ్ కమిటీ విమర్శించింది.

“కంపెనీ భవిష్యత్తు గతని నిర్ణయించే ముందర ఆధునికీకరించటానికి ఉన్న ప్రతిపాదనలను లోతుగా పరిశీలించాలని” కమిటీ సిఫార్సు చేసింది. మేనేజిమెంటు, కార్మికులు, ప్రభుత్వము కలిసి ఉన్న త్రై పక్షిక సమావేశం ఏర్పాటుచేసి “కంపెనీని ఆధునికీకరించటానికి కొన్ని అనువైన పరిష్కారాలు” చర్చించాలని సూచించింది. శ్రీ మోటూరు హనుమంతరావు అధ్యక్షతన ఉన్న ఈ పార్లమెంటరీ స్టాండింగ్ కమిటీ తన నివేదికను ఏప్రిల్ లో సమర్పించింది.

నివేదిక ఆశించిన ప్రకారం త్రై పక్షిక సమావేశం మే 9న ఢిల్లీలో జరిగింది. కేంద్ర కార్మిక సంఘాలు ఐ.ఎన్.టి.యు.సి., ఎ.ఐ.టి.యు.సి., సి.ఐ.టి.యు., హెచ్.ఎమ్.ఎస్., బి.ఎమ్.ఎస్.లే కాక ఇస్కొలో స్థానికంగా ఉన్న కార్మికసంఘాలు కూడా ఈ సమావేశంలో పాల్గొన్నాయి. సెయిల్ కార్మికులు సంయుక్త యాజమాన్యం క్రింద ఇస్కొ కర్మాగారాన్ని ఆధునికీకరించాలని డిమాండ్ చేస్తూ, అందుకు అవసరమైన పెట్టుబడి సగభాగం దాకా భరించటానికి సిద్ధమేనని కార్మిక సంఘాలు పునరుద్ఘాటించాయి.

ప్రైవేటీకరణ తప్ప మరో మార్గం లేదన్న ప్రభుత్వం తన విధానాన్ని మార్చుకుని ప్రత్యామ్నాయ ప్రతిపాదనలు ఇవ్వటానికి జూన్ 30 దాకా గడువు ఇచ్చింది. కార్మికసంఘాలు ఢిల్లీలో ఏర్పాటు చేసిన జూన్ 16, 17 జాతీయ సదస్సు సెయిలు, కార్మికుల సంయుక్త యాజమాన్యం క్రింద ఇస్కొను ఆధునికీకరించటానికి విఫలమైన ప్రతిపాదనలు చేస్తుంది. ఆ విధంగా ఈ సదస్సుకు ఎంతో ప్రాముఖ్యం వుంది.

ప్రైవేటీకరణే సర్వరోగ నివారిణి కాదు.

ప్రభుత్వ విధానాలను సమైక్యంగా ఎదిరిస్తే

వెనక్కి నెట్టగలం, త్రిప్పికొట్టగలం!

రోడ్ రవాణా కార్మికుల డాకా సదస్సు

1994 ఏప్రిల్ 5వ తేదీన బంగ్లాదేశ్ రాజధాని డాకాలో రోడ్ రవాణా కార్మికుల సదస్సు జరిగినది. బంగ్లాదేశ్, ఇండియా, నేపాల్, పాకిస్తాన్, వియత్నాం దేశాల నుండి 40 మంది అగ్ర నాయకులు ఈ సదస్సుకు హాజరైనారు. ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్ (ఐఎల్ఓ) నుండి, ట్రేడ్ యూనియన్ ఇంటర్నేషనల్ (టియుఐ) నుండి కూడా నాయకులు పాల్గొన్నారు. సదస్సు ప్రారంభ సమావేశంలో 800 మంది పాల్గొన్నారు. బంగ్లాదేశ్ కార్మికమంత్రి సభను ప్రారంభించారు. మంజూర్ అలాహసన్ ఖాన్ అధ్యక్షత వహించారు. ఐఎల్ఓ తీర్మానం నెంబరు 153 సారాంశాన్ని ఐఎల్ఓ ప్రతినిధి వార్నర్ బ్లింక్ వివరించారు. పశ్చిమ బెంగాల్ రవాణాశాఖామంత్రి సి.ఐ.టి.యు కార్యదర్శి అయిన శ్రీ శ్యామల్ చక్రవర్తి దేశాభివృద్ధిలో రవాణా పరిశ్రమ ప్రాధాన్యతను వివరించారు. శరీరానికి రక్షప్రసరణ లాందిదే దేశానికి రవాణారంగం అన్నారు. ఆయా దేశాల సంస్థల నాయకులు అభినందన సందేశాలు ఇచ్చారు.

1994 సంవత్సరానికి ఒక కార్యక్రమం రూపొందించబడినది. 1994 నవంబరు 22న దక్షిణాసియా రవాణా కార్మికులు కోర్కొల దినం పాటించాలని ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించబడింది. ఒక దేశం వారు మరొక దేశం సందర్శించాలని, ఎడ్యుకేషన్ ప్రాగ్రములు నిర్వహించాలని సమాచారలేఖను ప్రచురించాలని నిర్ణయించబడినది. సార్క్ దేశాల ట్రేడ్ యూనియన్ల ప్రాంతీయ సదస్సు ఆరునెలల్లోగా జరపాలని బ్రాన్సుపోర్టు కార్మికుల పోరాటాన్ని ముందుకు తీసుకుపోవటానికి

దోహదపడుతుందని నిర్ణయించబడినది.

దక్షిణ ఆసియాలో రోడ్డు రవాణాను అభివృద్ధి చేయటానికి, రోడ్ల మరమ్మత్తులు, కొత్త రోడ్లు వేయటం, వాటి కోసం ఆయా ప్రభుత్వాలు నిధులు కేటాయించటం, ఆప్టనిస్టాన్, నేపాల్ లాంటి దేశాలకు లింకురోడ్లు వేయటం వాటికి సంబంధించి ముఖ్యమైన సమస్యలు పరిష్కరించటం, సరిహద్దులు దాటేందుకు సదుపాయాలు కల్పించటం, వ్యాపారం, యాత్రీకుల సౌకర్యాలను మెరుగు పర్చటం, మోటారు బ్రాన్సుపోర్టులో కొత్త కొత్త నైపుణ్యాలు ప్రవేశపెట్టడం, కాలవ్యం నివారించేందుకు తగిన చర్యలు, బహుళజాతి గుత్త సంస్థల ప్రవేశాన్ని అరికట్టడం 48 గంటల పని దినాన్ని ఖచ్చితంగా అమలు చేయటం, ఐఎల్ఓ తీర్మానం 153ను తూ.చా తప్పకుండా పాటించడం, సమిష్టి బేరసారాలు ద్వారా వేతనం, సాంఘిక భద్రత, ఉద్యోగ భద్రతలకై సరైన కార్మిక విధానం రూపొందించటం, చట్టాల అమలుకు గట్టి నిఘా ఏర్పాటు, కక్ష సాధింపు చర్యల రద్దు, బ్రాన్సుపోర్టు మేనేజిమెంటులో కార్మికులకు భాగస్వామ్యం, ప్రమాదాల నివారణకు రోడ్ల భద్రత గురించి పూర్తిగా నూతన ధృక్పథాన్ని చేపట్టడం లాంటి అనేక సమస్యలు పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని సదస్సు తీర్మానించింది. ఇవన్నీ చర్చించటానికి 6 నెలల్లో అన్ని రకాల రవాణా కార్మికుల సమావేశం ఇండియాలో జరపాలని తీర్మానించింది.

ఇందుకోసం శ్రీ శ్యామల్ చక్రవర్తి ఛైర్మన్ గాను, శ్రీ అబ్దుల్ రహ్మాన్ (బంగ్లాదేశ్) కన్వీనరుగాను సన్నాహక కమిటీ ఏర్పరచబడినది.

కనోరియా జూబ్ మిల్స్ పై సి.ఐ.టి.యు. ప్రకటన

పశ్చిమబెంగాల్ లోని కనోరియా జూబ్ మిల్స్ పరిణామాల పైన సి.ఐ.టి.యు కేంద్ర కార్యదర్శివర్గం ప్రతికాప్రకటన చేసింది.

కనోరియా జూబ్ మిల్లలను పునరుద్ధరించాలని జరుగుతున్న ఆందోళన పెడమార్గం పట్టి హింసాకాండ చోటు చేసుకునే రకంగా సంగ్రామశ్రమిక్ సమితి నాయకులు బెదిరించటాన్ని సిఐటియు తీవ్రంగా పరిగణిస్తున్నది. రైల్వేలైను మీద ఫిష్ ప్లేట్లు తొలగిస్తామన కూడ సమితి నాయకులు ప్రకటించారు. అదే జరిగితే మిల్లు కార్మికుల సమస్య పరిష్కారం కాకపోగా పశ్చిమబెంగాలు వామపక్షఫంటు ప్రభుత్వంతో తలపడటానికి మాత్రమే దారితీస్తుంది.

అసలు కనోరియా తదితర 13 జూబ్ మిల్స్ సమస్యను సృష్టించింది. కేంద్రప్రభుత్వ సమస్యను సృష్టించింది. కేంద్ర

ప్రభుత్వ నూతన విధానాలే ఈ మిల్లలను పునరుద్ధరించే చర్యలు చేపట్టటానికి కేంద్రజౌళి మంత్రిత్వశాఖపూనుకోలేదు. మిల్లు పునరుద్ధరణకై 2 ఏండ్లక్రితమే బిబిఎఫ్ఆర్ వ్యాకేజి ఫార్ములా ప్రకటించింది. మిల్లు యాజమాన్యంకాని, కేంద్ర ప్రభుత్వ ఆర్థిక సంస్థలుకాని వాటిని అమలు చేయలేదు. వాస్తవానికి కాగా సంగ్రామ సమితి నాయకులు తమ దాడిని పశ్చిమబెంగాల్ వామపక్ష ఫంటు ప్రభుత్వంపై గురిపెట్టారు. మిల్లను స్వాధీనం చేసుకోవలసిందిగా కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని అడగటానికి బదులు పశ్చిమబెంగాల్ ప్రభుత్వమే ఆ పని చేయాలంటున్నారు. ఆ విధంగా అసలు నేరస్తుడిని కప్పిపుచ్చుతున్నారు. పశ్చిమబెంగాల్ ప్రభుత్వాన్ని అప్రతిష్టపాలు (తరువాయి 19వ పేజీలో)

ఎంత దయో శ్రామికులపై !!

“కార్మికుల హక్కులను కాపాడటానికి గట్టి చర్యలు తీసుకోవాలి”

అని ఎవరన్నారు ?

కార్మికసంఘాలా ? కార్మిక పక్షపాతిగా ఉండే కొన్ని ప్రభుత్వాలా?

కాదు, కాదు.

అమెరికా ప్రభుత్వం అంటుంది, దానికి వంతపాడే యూరప్ ఖండంలోని మరొకొన్ని ప్రభుత్వాలు అంటున్నవి. రోజూ దినపత్రికలు ఈ వార్తలను తాటికాయలంత అక్షరాలతో ప్రచురిస్తున్నవి. కార్మికుల హక్కుల రక్షణపట్ల యీ ప్రభుత్వాలకున్న శ్రద్ధ, కార్మికులపై ప్రేమ యింతింత కాదు అనుకునేలా గొంతుచించుకుని యీ ప్రభుత్వాలు ప్రకటనలు గుప్పిస్తున్నవి. ఏ వేదికమీద నిలబడ్డా యిదే ధోరణిలో ప్రసంగాలు!

అంతర్జాతీయ కార్మిక సంస్థ (ఐ.ఎల్.ఓ) పుట్టి 75 సంవత్సరాలైంది. 75వ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా 1994 జూన్ 9వ తేదీన ఐ.ఎల్.ఓ. సమావేశం జరుగుతోంది. ఏటా జరిగినట్లే సభ్యదేశాల ప్రభుత్వ ప్రతినిధులు, పరిశ్రమల ప్రతినిధులు, ఫ్రేడ్ యూనియన్ల ప్రతినిధులు 171 దేశాల నుండి హాజరైనారు.

ఈ వేదికను ఎంచుకున్నాయి అమెరికా ప్రభుత్వమూ, దానికి వంతపాడే యూరోపియన్ దేశాలు కార్మికులపై ప్రేమ ఒకపోయడానికి.

ధనికదేశాలు, పేద దేశాలు అన్నట్లుగా ఐ.ఎల్.ఓ. సభలో చర్చలు సాగాయి. అమెరికా, ప్రభుత్వ కార్మికశాఖ కార్యదర్శి కోపంతో ఊగిపోతూ యీ విధంగా అన్నాడు -

“కొన్ని దేశాలు కార్మికుల విషయంలో ప్రదర్శిస్తున్న ఆచరణజూస్తే అవి నాగరిక దేశాలకు దూరంగా వుంటున్నాయి. వాటికి గట్టి సమాధానం ముట్టజెప్పాలి. అంతర్జాతీయ సహకారం, గ్రాంటులు, అప్పులు, వ్యాపార సౌకర్యాలు కల్పించేటప్పుడు వాటికి అర్హత లేదు అని ప్రకటించాలి.”

ఎంత కసి !

ఐ.ఎల్.ఓ. తీర్మానాలను ఖాతరు చేయని, అమలు చేయని దేశాలను శిక్షించాలంటున్నాడు, వాటికి ఎలాంటి నహాయం చేయరాదంటున్నాడు.

ఈ మధ్యనే అనేక దేశాల ప్రభుత్వాలపై వత్తిడి తెచ్చి, వాటి మెడలు వంచి గాల్ ఒప్పందంపై సంతకాలు చేయించుకున్న పూర్వ రంగంలో కలిగిన దేశాల ప్రభుత్వాలు చేస్తున్న బెదిరింపులు యివి.

కార్మికుల హక్కులను గౌరవించకుండా కారుచౌకగా ఉత్పత్తి చేయించుకుని పేదదేశాలు స్వేచ్ఛావ్యాపారంలో తమకు పోటీ వస్తున్నాయని తమ వ్యాపారానికి నష్టం తెస్తున్నాయని ధనికదేశాలు చేస్తున్న ప్రచారానికి మూలం అని మలేషియా ప్రభుత్వమంత్రి బట్టబయలు చేశాడు. ధనికదేశాల శ్రద్ధ కార్మికుల హక్కుల పట్ల కాదని స్వేచ్ఛావ్యాపారం పేరిట పేద దేశాలను వెనక్కు నెట్టాలన్నదే తపన అని స్పష్టమవుతున్నది. పరిశ్రమల మాంద్యం నుండి బయటపడటానికి తమ దేశాల్లో పరిశ్రమలు మూసివేస్తున్నప్పుడు లక్షల మందిని ఉద్యోగాల నుండి గెంటివేసి నిరుద్యోగాన్ని పెంచుతున్నప్పుడు ధనిక దేశాల ప్రభుత్వాలకు కార్మికుల ఉద్యోగ భద్రత సంగతి పట్టటం లేదు.

పేదదేశాలపై తమ షరతులు రుద్దుతున్నప్పుడూ, తమనుండి అప్పుల సహాయం పొందాలంటే ఎగ్జిట్ పాలసీ ముందుగా అమలు జరపాలనీ కార్మిక చట్టాలను సవరించాలనీ, ఫ్రేడ్ యూనియన్ హక్కులను కుదించాలనీ వత్తిడి చేస్తున్నప్పుడూ పేద దేశాల కార్మికుల హక్కులు గుర్తుకు రాలేదు.

వారికి పట్టించిస్తే తమ వ్యాపారం, లాభాల రక్షణే తప్ప మరొకటి కాదు.

సోషలిస్టు ప్రపంచ బలంగా ఉన్నప్పుడు ఐ.ఎల్.ఓ. వేదికపై చర్చలు యింకొక రకంగా ఉండేవి. ధనికదేశాల్లో కార్మికుల స్థితిగతులపై వేడివేడి చర్చలు జరిగేవి. ఈ చర్చలు ప్రత్యేకించి అమెరికా ప్రభుత్వానికి ఘాటుగా తగిలేవి. సరైన సమాధానం చెప్పుకోలేని అమెరికా ప్రభుత్వం ఐ.ఎల్.ఓ. సంస్థనే బెదిరించేది. ఇట్లాగయితే ఐ.ఎల్.ఓ. నుండి తప్పుకుంటానని తన వాటానిధులు సమకూర్చనని చెప్పేది. కొన్నాళ్లు నిధులు సమకూర్చలేదు కూడ.

ఐ.ఎల్.ఓ. తీర్మానాలను గౌరవించటం లేదని ఆనాడు తనను సభ్యదేశాలు విమర్శిస్తే అలకబూనిన అమెరికా ప్రభుత్వమే యీనాడు పేద దేశాలను శిక్షించాలని చెప్పటం ఐ.ఎల్.ఓ. పట్ల గౌరవంతో కాదనీ తన వ్యాపారం, లాభాల రక్షణకేనని నగ్నంగా వెల్లడవుతోంది.

ఒక్క ఐ.ఎల్.ఓ. వేదికమీదనే కాదు. ఐ.రా.స లోని విద్యావేదిక మీద గూడ అమెరికా యిదే విధంగా చిరుబుగ్గులాడింది. తన వాటా నిధులు యునెస్కోకు అందించనని మొరాయించింది. అందరూ తనను విమర్శిస్తున్నారన్న కడుపుమంటతోటే ఆ విధంగా బెదిరించింది.

మారిన ప్రపంచ పరిస్థితుల్లో తనకు ఎదురు లేదన్న ధీమాతో ధనికదేశాలు పెట్రేగుతున్నాయి. అయినా పేదదేశాలు గట్టి ప్రతిఘటనే యిస్తున్నాయి. మలేషియా మంత్రి ప్రకటనే దీనికి నిదర్శనం. పేద దేశాల వాణిని ఆయన వినిపించాడు.

ఉపాధి అవకాశాల్ని దెబ్బతీస్తున్న ప్రభుత్వ విధానాలు

మున్సిపల్ ఎంప్లాయిస్ ఫెడరేషన్ మహాసభలో నండూరి విమర్శ

ప్రభుత్వం అన్నిరంగాలలో విదేశీ సాంకేతిక పరిజ్ఞానానికి ద్వారాలు తెరవడంతో పదిమంది చేసే పని ఇద్దరే చేయాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడిందని, ఇప్పటికే అనేక పరిశ్రమలు విదేశీ సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని ప్రవేశపెట్టి వేలాదిమంది కార్మికులను వీధులపాలు చేశాయని, దాని ఫలితం మున్సిపల్ కార్మికులపై కూడా పడుతున్నదని రాష్ట్ర సి.ఐ.టి.యు. ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ నండూరి ప్రసాదరావు అన్నారు.

విజయవాడలో జరిగిన ఆంధ్రప్రదేశ్ మున్సిపల్ ఎంప్లాయిస్ ఫెడరేషన్ (సి.ఐ.టి.యు.) 5వ రాష్ట్ర మహాసభలో ఆయన ప్రధాన ప్రసంగం చేశారు. మహాసభకు మున్సిపల్ ఎంప్లాయిస్ ఫెడరేషన్ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు శ్రీ కగ్గ తిరుపతయ్య, హైదరాబాద్ మున్సిపల్ వర్కర్స్ నాయకురాలు శ్రీమతి శివమ్మ, శ్రీ ఎం. ఆనందరావు, శ్రీ నాంచారయ్యలు అధ్యక్ష్యవర్గంగా వ్యవహరించారు.

శ్రీ నండూరి ప్రసాదరావు మాట్లాడుతూ విదేశీ సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని ప్రవేశపెట్టి కార్మికులను వీధులపాలు చేయడమేగాకుండా అన్ని పరిశ్రమలను ప్రైవేటీకరణ చేయాలని తలపెట్టారని, ఆఖరికి మున్సిపల్ పారిశుధ్య పనులను సైతం ప్రైవేటు కాంట్రాక్టర్లకు అప్పగించమని ఇటీవల ప్రభుత్వం జి.ఓ. జారీ చేసిందని అన్నారు. తీవ్రంగా కాలుష్యం ఏర్పడుతుంది. ప్రజల ఆరోగ్యానికే సవాలుగా నిలిచిన పారిశుధ్య పనులను మన ప్రభుత్వం అత్యవసర సర్వీసుగా ప్రకటించింది. అయితే ఇంతటి ప్రజాబాహుళ్యానికి సేవలందించే మున్సిపల్ కార్మికులను ప్రభుత్వం చిన్నచూపు చూస్తోందని, వారికి ఉద్యోగ భద్రత లేదని, జీతాలు లేవని, గతంలో రు. 450లు ఇచ్చేవారని అన్నారు. ఈ జీతం ప్రజాసర్వీసులలో ఎక్కడా లేదని మున్సిపల్ వర్కర్లంటే ప్రభుత్వమునకు ఎంత శ్రద్ధ ఉందో దీన్ని బట్టి ఇట్టే అర్థం చేసుకోవచ్చునని అన్నారు. చనిపోయిన, రిటైరయిన వర్కర్ల స్థానాలు భర్తీ చేయడంలేదని, సంవత్సరాల తరబడి పనిచేసిన వర్కర్లను వేధిస్తున్నారని ఆయన విమర్శించారు. జనాభా విస్తీర్ణం పెరిగినా అవసరాలకు తగినట్లు పోస్టులు శాంక్షన్ చేయడం లేదని, అనేక ఏళ్ళుగా వున్న బదిలీ, ఎన్.ఎం.ఆర్., క్యాజువల్, కంటింజెంట్ పనివారలను రెగ్యులరైజ్ చేయటం లేదని, ఒకే కుటుంబంలో ఒకే ఉద్యోగం అనే షరతు విధించి చనిపోయిన వారి బిడ్డలకు ఉద్యోగాలివ్వకుండా వేధిస్తున్నారని ఆయన అన్నారు. 1993 నవంబర్ 25వ చేసిన ఆర్డినెన్సును డిసెంబర్ లో చట్టం చేసి వేలాదిమంది పాట్లు గొట్టడానికి సిద్ధపడుతున్నదని, ఏప్రిల్ 22న వచ్చిన జి.ఓ. 212లో కూడా ఎంప్లాయిమెంట్ ద్వారా మినహాయింపు తప్ప అందరినీ రెగ్యులరైజ్ చేయాలని లేదని, కనుక మున్సిపల్ కార్మికులు పెద్ద ఎత్తున పోరాడాలని ఆయన పిలుపునిచ్చారు. జీతబత్యాల కోసం, సర్వీస్ కోసం దేశవ్యాప్తంగా పోరాటాలు జరుగుతున్నాయి. దానిలో ఇది కూడా ఒక భాగంగా

మున్సిపల్ కార్మికులు పరగణించాలని ఆయన అన్నారు. రు. 1050 కనీస వేతనం వుండే విధంగా వాటి సాధన కోసం పోరాడాలని, ఈ విషయమై జులైలో హైదరాబాద్ లో ఒక పెద్ద ప్రదర్శన జరపాలని నిర్ణయించామని, కనీస వేతనాలకై జూన్ 25, 26వ తేదీలలో మున్సిపల్ కార్మిక కార్యకర్తలకు ఒక వర్క్-షాపు నిర్వహించాలని నిర్ణయించామని శ్రీ నండూరి తెలిపారు.

రాష్ట్ర శ్రామిక మహిళా నాయకురాలు శ్రీమతి పుణ్యవతి మహాసభలో సందేశం ఇచ్చారు. మున్సిపల్ ఎంప్లాయిస్ ఫెడరేషన్ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ కొండగుంట వెంకటేశ్వర్లు గత నాలుగవ మహాసభ నుండి నేటి వరకు జరిగిన యూనియన్ కార్యకలాపాల నివేదికను ప్రవేశపెట్టారు. అంతకుముందు రాష్ట్రవ్యాప్తంగా వివిధ జిల్లాల నుంచి వచ్చిన యూనియన్ ప్రతినిధులు సెల్యూట్ చేస్తుండగా యూనియన్ రాష్ట్ర నాయకులు శ్రీ పి. దివాకర్ సి.ఐ.టి.యు. పతాకాన్ని ఆవిష్కరించారు. మహాసభలో భారత కార్మికవర్గనేత శ్రీ బి.టి. రణదివె, వివిధ ప్రజాతంత్ర ఉద్యమాల్లో పనిచేస్తూ అసువులు బాసిన పుతుంబాక వెంకటపతి, శ్రీమతి మానికొండ సూర్యావతి, కొల్లావెంకటరత్నం, జె. రంగయ్య, కె. మధుసూదనరావులకు, ఇటీవలనే అరాచక శక్తుల చేతిలో హత్యగావించబడిన మున్సిపల్ కార్మికుడు శ్రీ వై. రాములుకు ప్రతినిధులు సంతాపం ప్రకటించారు.

సభ నూతన కమిటీని ఎన్నుకున్నది.

అధ్యక్షుడు	: కగ్గ తిరుపతయ్య
ఉపాధ్యక్షుడు	: ఆలీ అక్తర్ (హైదరాబాద్)
	ఎల్. నాంచారయ్య (ఏలూరు)
	నంద్యాల నర్సింహారెడ్డి (నల్గొండ)
	ఎమ్. ఆనందరావు (వైజాగ్)
ప్రధాన కార్యదర్శి	: కొండగుంట వెంకటేశ్వర్లు
	ప్రధాన కార్యదర్శి
డిప్యూటీ ప్రధాన కార్యదర్శి	: ఎ. భుజంగరావు
కార్యదర్శులు	: ఎల్. సత్తెయ్య, హైదరాబాదు.
	: యల్. ఎల్లారావు, విజయవాడ.
	: విజయభాస్కర్, వరంగల్
	: కంటి కామయ్య, మంగళగిరి
	: శ్రీమతి శివమ్మ, హైదరాబాదు.
కోశాధికారి	: పి. దివాకర్, విజయవాడ
పై ఆఫీసుబేరర్లుకాక 20 మందితో కమిటీని ఏర్పరుస్తూ, మరికొంత మందిని కోఆర్డ్ చేసుకొనుటకు అధికారమిస్తూ మహాసభ నిర్ణయించింది.	

పెట్టుబడిదారుల పరం కాబోతున్న ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకులు - పి. వెంకటరామయ్య -

గతంలో ప్రభుత్వ రంగ బ్యాంకులలో మే 11, 1994 లో "దుర్గమం"గా మిగిలిపోతుంది. ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకులలో 49 శాతం పరం పెట్టుబడిని ప్రైవేటు రంగానికి యిచ్చే అవకాశాన్ని గల్ఫ్ స్టాక్ మార్కెట్ చట్టాన్ని చేసింది. దీనితో దేశంలోని ఆర్థిక పరిస్థితులు గుర్తొచ్చాయి. పెట్టుబడిదారుల సంస్థలకి, బహుళజాతి సంస్థలకి అందుబాటు లోకి తెచ్చే నీలు కలిగింది. ఈ 49 శాతం పెట్టుబడులలో విదేశీయులు కాని, విదేశీ కంపెనీలు కాని పెట్టుబడి పెట్టకూడదనే నిబంధన లేదు. ప్రస్తుతం అమలులో ఉన్న పద్ధతి ప్రకారం 13 మంది ప్రభుత్వం చేత నియమించబడిన డైరెక్టర్ల బోర్డు ప్రతి బ్యాంకులోను విధాన నిర్ణయాలు చేస్తుంది. 49 శాతం పెట్టుబడులు ప్రైవేటు పరమైన తరువాత 6 డైరెక్టర్లు దానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తారు. కాని లోతుగా పరిశీలిస్తే ప్రభుత్వం నియమించే డైరెక్టర్లలో, ఆర్థికశాఖ ప్రతినిధి రిజర్వు బ్యాంకు ప్రతినిధి, చార్టర్డ్ ఎకౌంటెంట్, వివిధ రంగాల నుండి మిగిలిన వారు ఉంటారు. వీరి నుండి ఏ ఒక్క డైరెక్టర్ ని తమవైపు త్రొక్కుకోగలిగినా ప్రైవేటు పెట్టుబడికి ప్రాధాన్యం వహిస్తున్న డైరెక్టర్లు మెజారిటీగా వుండి మొత్తం విధాన నిర్ణయాలు చేయగలుగుతారు. అంటే పేరుకు ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకులుగా మిగిలిపోతాయి. నిర్ణయాలు, పరిపాలన బ్యాంకు ఆస్తిపాస్తులు మీద ఆధిపత్యం ప్రైవేటు పెట్టుబడి నిర్వహిస్తుంది. ఈ చట్టం అమలు జరిగితే సామాన్య ప్రజలకు బ్యాంకింగ్ సేవలు గగనకుసుమాలు. ప్రస్తుత సరళీకృత ఆర్థిక విధానాలు (లిబరలైజేషన్) అమలు జరుగుతున్న కాలంలో స్థాపించబడిన 'గ్లోబల్ బ్రస్ట్ బ్యాంక్' లాంటి బ్యాంకులలో ఎస్.బి. ఎకౌంటు తెరవటానికి కనీసం రూ. 10,000 డిపాజిట్ చేయాలి. కనుక మన దేశంలోని ప్రజలు ఎంతమంది ఈ బ్యాంకుల యొక్క సేవలు వినియోగించుకోగలరో మనకు తెలిసిందే.

పార్లమెంటు ముందు ఈ బిల్లు పరిశీలనలో వుందనీ, దానిని అడ్డుకోవాలని బెఫి, ఎఐబిఐఎ, ఎఐబిఎ నాయకత్వంలో బ్యాంకు ఉద్యోగులు, అధికారులు మే 11వ తేదీన సమ్మే చేశారు. కాని తమ తమ బ్యాంకు స్థాయి సమస్యలను ముందుపెట్టి కొన్ని యూనియన్లు ఐక్య కార్యచరణకు ముందుకు రాలేదు. దీనితో ఏప్రిల్ 8వ తేదీ సమ్మే ద్వారా సాధించిన ఐక్యతకు కొంత అంతరాయం కలిగింది. ఐనా ప్రస్తుత పరిస్థితులలో ఐక్యవేదిక అవసరాలను, ప్రభుత్వం చట్టం వేసిన దానిని అమలు జరగకుండా అడ్డుకొనే ప్రయత్నం జరగాలనే అంశాన్ని అన్ని యూనియన్లు అంగీకరించి ప్రయత్నాలు మొదలుపెట్టాయి. ఈనెల 16వ తేదీ జరగబోతున్న సమావేశం కార్యక్రమాన్ని నిర్ణయించబోతుంది. ఈ కార్యక్రమాలకు అన్ని రంగాల ప్రజల యొక్క మద్దతును కూడగట్టాలన్న బాధ్యత బ్యాంకు ఉద్యోగులదీ, దేశంలోని ప్రజాస్వామ్యవాదులందరిదీ కూడా.

పార్లమెంటులో ఈ బిల్లు ఆమోదించబడిన సందర్భంలో

బిజెపి పాత్ర మనం గమనించాలి. బిజెపి రాజకీయ అవగాహనతో, బిఎమ్ఎస్ని అనుబంధ సంఘంగా బ్యాంకింగ్ లో నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్ ఫర్ బ్యాంకు వర్కర్స్ (ఎన్డిబిలు) పనిచేస్తుంది. ప్రైవేటీకరణకు వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్న పోరాటంలో ఎన్ ఓబిలు కూడా భాగస్వామి. లోక్ సభలో ఈ బిల్లు మీద చర్చ ప్రారంభిస్తూ బిజెపి ప్రతినిధి బిల్లును వ్యతిరేకిస్తూ ప్రసంగించారు. బిల్లు మీద ఓటింగ్ జరిగేటప్పుడు సి.పి.ఎమ్. నాయకత్వంలో వామపక్షాలు, జనతాదళ్ తదితరులు సభ నుంచి వాకౌట్ చేశాయి. తన మద్దతు లేకపోయినా బిల్లు పాసవుతుంది కాబట్టి బిజెపి ఓటింగ్ లో పాల్గొనలేదు. అదే బిల్లు మే 11వ తేదీన రాజ్యసభలో ఓటింగ్ జరిగినప్పుడు తన సపోర్టు లేకపోతే బిల్లు ఓడిపోతుంది కాబట్టి బిజెపి, కాంగ్రెస్ లో పాలు బిల్లుకి మద్దతుగా ఓటు వేసి అది చట్టమయ్యేలా చూసింది. కాబట్టి బ్యాంకు ఉద్యోగులలో దీనిపట్ల వ్యతిరేకత ఉంది కనుక 'ట్రేడ్ యూనియన్' గా దాన్ని వ్యతిరేకిస్తుంది. తనంత తానుగా కాంగ్రెస్ వీటిని ముందుకు తీసుకువెళ్లగలిగితే ప్రేక్షకుడి పాత్ర వహించి దీనిని బలపరుస్తుంది. కాంగ్రెస్ శక్తి చాలనపుడు నగ్నంగా బయటపడి ఈ బిల్లులు చట్టాలు కావటానికి సహకరిస్తుంది. ఈ విధంగా తన వర్గ రాజకీయాలను ప్రజల మీద రుద్దుతుంది. దీనిని కార్మికులలో ఎండగట్టాలన్న అవసరం ఎంతైనా ఉంది.

బ్యాంక్ ఎంప్లాయిస్ ఫెడరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా రాష్ట్ర శాఖ రెండవ మహాసభ

బిఇఎఫ్ఐ-ఎ.పి. రెండవ మహాసభలో మే 8వ తేదీన విజయవాడలో దిగ్విజయంగా జరిగింది. కా. వెంకటస్వామి (యుటిఎఫ్ అధ్యక్షులు) గారి నాయకత్వంలో ఏర్పడ్డ ఆహ్వానసంఘం చక్కని ఏర్పాట్లు చేసింది. ఈ మహాసభకు కా. దిలీప్ ముఖర్జీ ప్రధానకార్యదర్శి, ఆలిండియా రీజల్ రూరల్ బ్యాంక్ ఎంప్లాయిస్ అసోసియేషన్, ముఖ్య అతిథిగా పాల్గొన్నారు. కా. పి. యస్. ఎమ్. రావు, కా. ఎమ్. ఎస్. రావు, శ్రీ యలమంచిలి శివాజీ, కా. నండూరి ప్రసాదరావు గారు కా. పాత్రుడు యిస్సూరెన్స్ నాయకులు మహాసభ నుద్దేశించి ప్రసంగించారు. తమ ప్రసంగంలో కా. ఎన్ పిఆర్ కార్మికుల, కష్టజీవుల పోరాటంలో బాంకు ఉద్యోగులు భాగస్వాములు కావాలని, దేశ ప్రయోజనాల నుద్దేశించి జరుగుతున్న ప్రైవేటీకరణ వ్యతిరేకపోరాటంలో బ్యాంకు ఉద్యోగులు సాధించిన ఐక్యత అమూల్యమైనదని, దానిని పరిరక్షించుకోవాలని ఉద్ఘాటించారు.

ఈ మహాసభ ముందు రాష్ట్రంలోని 5000 మంది గ్రామీణబ్యాంక్ ఉద్యోగులు బిఇఎఫ్ఐలో చేరారు. మన రాష్ట్రంలో 16 గ్రామీణ బ్యాంకులు ఉన్నాయి. వీటిలో 13 బ్యాంకులకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న ఉద్యోగులు బిఇఎఫ్ఐలో చేరారు. ఇది రాష్ట్రంలో బ్యాంకింగ్ రంగ పునర్వ్యవస్థాపనకి మిగిలిన ప్రజాతంత్ర ఉద్యమాలకు కూడా పూనుచున్నది.

అనంతరం మహాసభ సూతన కమిటిని ఎన్నుకున్నది.

హిరోషిమా అయినా నాగసాకి అయినా బి.హెచ్.ఇ.ఎల్. అయినా ఆటంబాంబుకు తేడా లేదు కదా ! ఆనాడు ఆ రెండు పట్టణాలకు పట్టిన గతే నేడు బి.హెచ్.ఇ.ఎల్.కు పట్టింది. అయితే దీంట్లో ఒక తేడా ఉంది, ఆనాటి ఆటంబాంబు ఒక దేశం తన శత్రుదేశం మీద వేసి నాశనం చేస్తే ఈనాడు మన ఘనత వహించిన భారత ప్రభుత్వం తానే 40 సం॥లు కష్టపడి నిర్మించిన బి.హెచ్.ఇ.ఎల్.పై ఆటంబాంబు వేసి నాశనం చేస్తున్నది. అంటే ఇది ఆత్మహత్య. ఒక విధంగా బలవంతపు ఆత్మహత్య.

అదెట్లా ?

1991 అక్టోబరులో విద్యుత్ రంగాన్ని దేశ, విదేశ పెట్టుబడి దారులకు సమర్పణ చేయాలన్న నిర్ణయం జరిగాక విదేశీ కంపెనీలకు ఇప్పటివరకు రూ. 69,471 కోట్లు పెట్టుబడి గల 21,289 మె.వా. విద్యుదుత్పత్తికి

75 ప్రాజెక్టులకు అనుమతించారు. మన కేంద్ర ప్రభుత్వ బలహీనతను విదేశీ గుత్త సంస్థలు అర్థం చేసుకున్నాయి. ఇటీవల ఆసియా అభివృద్ధి బ్యాంకు (ఎడిబి) సహాయంతో ఉన్ ఛాపర్ (ఉత్తరప్రదేశ్)లో నిర్మిస్తున్న 420 మె.వా. కేంద్రానికి బహిరంగ టెండర్లు పిలిస్తే ఈ గుత్త సంస్థలు దాన్ని బహిష్కరించాయి. నేరుగా వాటికే ఆర్డర్ చేస్తే అంగీకరిస్తామని ఇవన్నీ కల్పి 'కార్టెల్'గా ఏర్పడి మన దేశాన్ని లొంగదీసుకుంటున్నాయి.

క్రింది పట్టిక చూస్తే ఈ బహిష్కరణ ఎందుకో అర్థం అవుతుంది

నిర్మిస్తున్న ప్రాజెక్టు	నిర్మించే కంపెనీ పేరు	ఒక మె.వా. విద్యుత్ ఉత్పత్తికి అయ్యే ఖర్చు కోట్ల రూ॥లో
వింధ్యచర్ సూపర్	బిహెచ్ ఇఎల్	2.2
ధర్మర్ కేంద్రం		
మంగుళూర్ ధర్మర్	కోజెంట్	5.00
స్టేషన్	(యు.ఎస్.ఎ)	
దాబోల్	ఎన్ఎస్ (యు.ఎస్.ఎ)	4.14
నైవేలి	షర్డ్ బాక్	5.00 పైగా
	(ఎన్.ఆర్.ఐ)	
ఇబ్ లోయ	ఎ.ఇ.ఎస్ బ్రాన్స్	4.50
ప్రాజెక్టు	పవర్ (యు.ఎస్.ఎ)	

కొన్ని వింతలు చూద్దాం

రాష్ట్ర విద్యుత్ బోర్డులో (ఎన్ ఇబి) ఎన్.టి.పి.సి.కి ఇతర ఉత్పత్తి కేంద్రాలకి కలిపి పెట్టిన బాకీ రూ. 3,500 కోట్లు. ఎందుకంటే కరెంటు ఉత్పత్తికి, సరఫరాకి అయ్యే ఖర్చు కంటే వినిమయదారులకు చాల తక్కువ ధరకు అందిస్తున్నది ప్రభుత్వం. ఇది రాజకీయాల్లో ముడిపడ్డ నిర్ణయం. ఎన్.ఇ.బి.ల సమ్మతి కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు పూర్తిస్తాయి. ఫలితంగా దేశం మొత్తంలోని ఎన్.ఇ.బి.లు రూ॥ 5000

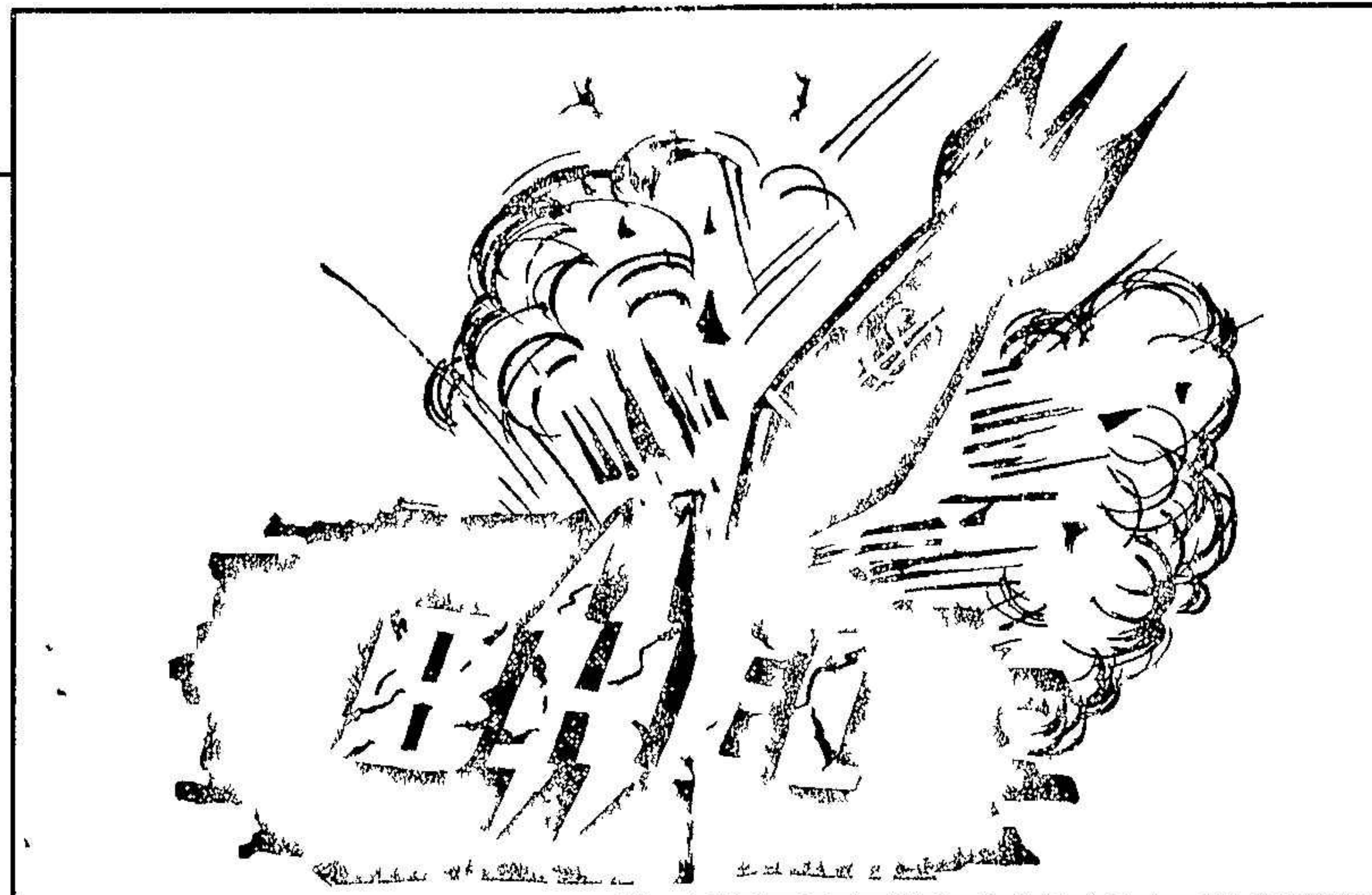
కోట్లు వరకు సమ్మెల్లో కూరుకుపోయాయి. వెరసి ఏం జరిగిందంటే? ఎన్.టి.పి.సి. బాకీలు వసూలు చేసుకోలేకపోతున్నది కాబట్టి ప్రపంచ బ్యాంకు దానికిస్తానన్న 1.2 బిలియన్ల డాలర్ల రుణం నిలిపివేసింది. ఫలితంగా 1050 మె.వా. మంగుళూరు విద్యుత్ కేంద్ర నిర్మాణాన్ని ఎన్ టి పి సి వదులుకోవాల్సి వచ్చింది. దాన్నే అమెరికా వారి కోజెంట్ కో కంపెనీ అల్లాగే 1000 మె.వా. విశాఖపట్నం కేంద్రాన్ని హిందూజాలు కొట్టేశారు.

1980లో ఎప్పుడైతే ప్రపంచ బ్యాంకు "సాయం" విదేశీ అప్పుల్లో విద్యుత్ కేంద్రాల నిర్మాణం చేపట్టాయో అప్పట్నుంచి ఈ సంక్షోభం మరింత పెరిగిపోయింది. నాల్గవ 5వ ప్రణాళికా కాలంలో అదనంగా 2745 మె.వా. విద్యుత్ ఉత్పత్తిని జాతీయ పవర్ గ్రిడ్ కు కలిపారు. దీనికైనా ఖర్చు ఒక్కొక్క మె.వా. కి 0.75 కోట్ల రూ॥లు. 6వ ప్రణాళికా కాలానికి ఇది 1.29 కోట్లకు, 7వ ప్రణాళికా కాలానికి 1.83 కోట్లకు పెరిగి ప్రస్తుతం 3.32 కోట్లకు పెరగగలదని అంచనా వేస్తున్నారు. అనగా ఉత్పత్తి ఖర్చు 81 శాతం పెరిగింది. దీనికి ప్రధాన కారణం ఏమంటే బిహెచ్ ఇఎల్ ను కాదని విదేశీ కంపెనీల్లో ముడేసుకున్నందుకు ఈ ఫలితం. విద్యుత్ ఉత్పత్తి ఖర్చు పెరిగినా సాధారణ వినియోగదారులకు పెంచుతే ఎన్నికల్లో దెబ్బతింటామేమోనని, పెట్టుబడిదారులు, భూస్వాముల మీద పెంచితే వారి లాభాలు తగ్గి, తమ కింద అలిగి ఆ ఎన్నికలకవసరమైన సల్లధనాన్ని సపై చేయరేమోనని మన పాలకులకు భయం.

వలంబరీ గిట్టెర్ మెంటు స్క్రీము ప్రకటించగానే బి.హెచ్.ఇ.ఎల్. లోని మంచి టెక్నిషియన్లు, ఇంజనీర్లు ఇతర అధికార్లు బయటికి ఎగిరి పోయారు. బహుశా ఈ విదేశీ కంపెనీల గూటికీ కూడా చేరి ఉండవచ్చు. అంటే బయటికించి, లోపల్నించి కూడా బి.హెచ్.ఇ.ఎల్. చంపేయబడుతున్నది. ఇహ మిగిలిన దిక్కు విదేశీ గుత్త సంస్థలే అనే వాతావరణం వస్తున్నది. దీన్ని అదనుగా తీసుకుని మన దేశాన్ని నిలుపునా దోచుకుంటున్నారు వీరు.

మంగుళూరు ప్రాజెక్టుకు కోజెంట్ మొదల రూ. 4,800

బి.హెచ్.ఇ.ఎల్. నెత్తిన ఆటంబాంబు



జలవిద్యుత్ కేంద్రానికి ఖర్చు తక్కువ అవుతుందని ఈ ప్రాజెక్టుకు ఇంత చెల్లించులంలో ఏదో కుట్ర వుందని మన శాస్త్రవేత్తలు వాపోతున్నారు.

ఒరిస్సాలోని ఇద్ వ్యాతిలో నిర్మిస్తున్న 420 మె.వా. ప్రాజెక్టు మరో అమెరికన్ కంపెనీ "ఎ.ఇ.ఎస్. బ్రాన్స్ పవర్" మె.వా. ఉత్పత్తికి రూ॥ 4.70 కోట్లు అవుతుందని అంచనా లిచ్చింది. అదే ఒరిస్సాలో బిహెచ్ ఇఎల్ యాంత్రికల్ ఎన్.టి.పి.సి. థాల్పూర్ లో నిర్మించిన ఈ ప్రాజెక్టుకు మె.వా. రు. 2.50 కోట్లు ఖర్చయింది.

తమిళనాడులోని నైవేలిలో లిగ్నైట్ లో నడిచే 250 మె.వా. కేంద్రాన్ని శర్డ్ బాక్ అనే ఎన్ ఆర్.ఐ. గారికి (ప్రవాస భారతీయుడికి) ఇచ్చారు. ఈ ప్రబుద్ధుడు ఇప్పటి వరకు విద్యుత్ ఉత్పాదనలో ఏ అనుభవం లేనివాడు. ఈయన దీన్ని ఎట్లా నిర్మిస్తాడో కూడా తెలియదు. ప్రభుత్వరంగ నైవేలి లిగ్నైట్ కార్పొరేషన్ (ఎన్ ఎల్ సి) యొక్క 7 విద్యుత్ కేంద్రాల నడిమధ్య ఈ ఎన్ ఆర్ ఐ దొరగారి కేంద్రం వెలుస్తుందంటుంది. దీనికి అవసరమైన లిగ్నైట్ ను ఎన్ ఎల్ సి సరఫరా చేస్తుందట. దీనికి అదనంగా లిగ్నైట్ సరఫరా చేయాలంటే సుమారు 150-200 కోట్లు ఖర్చుచేసి గనులను పెంచాలని ఇది చాలా అన్యాయమని ఎన్ ఎల్ సి లో ఛీఫ్ ఇంజనీర్ గా చేసి రిటైర్ అయిన శ్రీ ఆర్.కె.మూర్తి అంటున్నారు. అసలు బిహెచ్ ఇఎల్ ను మార్చి ఈ విదేశీ కంపెనీలకెందుకు హారతి పడ్తున్నారని ఆయన ప్రశ్నిస్తున్నారు.

మరో పెద్ద ప్రపంచ వింతేమంటే విద్యుత్ ను అమ్మబోయే శర్డ్ బాక్ గారు గాని కొనబోయే తమిళనాడు విద్యుత్ బోర్డుగాని దానికయ్యే ఖర్చు ఎంతో చెప్పటం లేదు. అంటే దీనివెనకున్న కుట్ర ఏమిటి?

ఈ మొత్తం కథలో హిరోలావరంటే విదేశీగుత్తసంస్థలైన ఏసియాబ్రాన్ బోవేరీ (ఎబిబి), జనరల్ ఎలక్ట్రిక్ లు. ఎందుకంటే ఒక విద్యుత్ కేంద్ర నిర్మాణంలో 40 శాతం విద్యుదుత్పాదన యంత్రాలదే ఉంటుంది. పైన పేర్కొన్న అనేక ప్రాజెక్టుల్లో ఈ రెండు కంపెనీలే అత్యధికం సంపాదించుకుంటున్నాయి. వీటికంటే బిహెచ్ ఇఎల్ యంత్రాలే చుక్క. భారతదేశంలో ఎబిబి లెక్కెనీలు తయారు చేసే పరిశ్రమ నెలకొల్పబోతున్నది దాన్తో బిహెచ్ ఇఎల్ పని పూర్తిగా మలాష్.

కోట్లు అనగా ఒక మె.వా. 4.57 కోట్ల రూ॥లని చెప్పి పునరాలోచిస్తున్నామని ఇప్పుడు చెప్తున్నది. కర్నాటక విద్యుత్ బోర్డుకు గుండెలు బాదుకోవడమే మిగిలింది. కర్నాటక లోనే నిర్మిస్తున్నారు 900 మె.వా. జలవిద్యుత్ కేంద్రం. దీన్ని అమెరికావారి ఏసియన్ పవర్ కంపెనీ పుణ్యం కట్టుకుంటుంది. ఒక మె.వా. ఉత్పత్తికి రూ. 4.22 కోట్లు అవుతుందట. ధర్మర్, గ్యాస్, విద్యుత్ కేంద్రాల కంటే

నిత్యజీవితంలో అత్యవసరమైన విద్యుత్ గుత్త సంస్థల చేతుల్లోకి పోతే మన గతేమిటి ? ఈ విధానాలపై బిహెచ్ ఇఎల్, ఎన్ టి పి సి, విద్యుత్ బోర్డు కార్మికులే గాక యావత్ ప్రజానీకం పోరాడవల్సియున్నది.

విద్యుత్ రంగ సంక్షోభానికి పి.వి. ప్రభుత్వ "పంచరంగుల" పరిష్కారం

22-10-1991 నాటి ప్రభుత్వ తీర్మానంలో

"ఇప్పటివరకు విద్యుత్ రంగాన్ని ప్రభుత్వమే తన బాధ్యతగా తీసుకుని అభివృద్ధి చేసింది. దీనిలో ప్రైవేటు వారి వాటా అతి తక్కువ. కాని ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో రాబోయే ప్రణాళికా కాలంలో ముందు అనుకున్నట్లు 38, 369 మె.వా. గాక 28000 మె.వా. విద్యుత్ ఉత్పత్తి ప్రభుత్వ బాధ్యత. మిగిలిన భాగాన్ని ప్రైవేటు కంపెనీలే పూర్తి చేయాలి," అంటూ ఒక పంచరంగుల పుస్తకాన్ని ముద్రించింది. దాన్లో "(1) విద్యుత్ ప్రాజెక్టుల నిర్మాణంలో 100 శాతం విదేశీ ఈక్విటీలను అనగా వారి ఈక్విటీ మేరకు విదేశాల నుండి యంత్రాలను దిగుమతి చేసుకోవడానికి అనుమతిస్తాం.

2. విదేశీ సంస్థలు తక్కువ వడ్డీలు, ఇతర సదుపాయాలతో పరపతి సౌకర్యం కల్గిస్తే కూడా విదేశీ యంత్రాలను దిగుమతి చేసుకోవచ్చు.

3. రాష్ట్ర విద్యుత్ మండలులు (ఎన్ ఇబిఎస్) ఈ ప్రైవేటు విద్యుదుత్పాదనా కేంద్రాల నుండి వారికి ఖర్చు అయిన రేటు కంటే ఎక్కువే చెల్లించి విద్యుత్ ను కొనుగోలు చేయాలనే నిబంధన విధిస్తాం.

4. వాళ్ళు పసూలు చేసే టారిఫ్ రేటు రెండు భాగాలుగా ఉంటుంది. మొదటిది ఎన్ ఇబిలకు ఎంత విద్యుత్ సరఫరా చేశారన్న దానిలో సంబంధం లేకుండా

- (ఎ) వారు తెచ్చుకున్న అప్పులపై వడ్డీలు
- (బి) అరుగుదల (సి) నిర్వహణ ఖర్చులు
- (డి) లాభాలపై కట్టే పన్ను (ఇ) వారి ఈక్విటీపై కనీస గ్యారంటీ (ఎఫ్) పర్మింగ్ క్యాపిటల్ పై వడ్డీ.

రెండవ భాగంలో ఎన్ ఇబిలకు ఎంత విద్యుత్ సరఫరా చేస్తారో దానికి వినియోగించబడే ఇంధనంకు అయ్యే ఖర్చు వసూలు చేస్తారు.

ఆహా! ఇన్ని సౌకర్యాలు, ఇన్ని గ్యారంటీలు బిహెచ్ ఇఎల్ కట్టే దేశ స్వావలంబనకు ఎంత ఉపయోగపడేది!!

ఇల్లెందు గని ప్రమాదంపై దర్యాప్తు జరిపించాలి. ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ డిమాండ్

ఖమ్మంజిల్లా ఇల్లెందు బొగ్గుగనిలో ప్రమాదం జరిగి ముగ్గురు కార్మికులు దుర్మరణం చెందారు. యూనియన్ ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ పి. రాజారావు మృతుల కుటుంబాలకు సంతాపాన్ని సానుభూతిని తెలిపారు.

ఉత్పత్తి లక్ష్యాలను అధిగమించిన కాలంలోనే 5 నెలల వ్యవధిలో 27 మంది గని కార్మికులు ప్రమాదాల్లో అసువులు బాయటం బాధాకరమైన విషయమని ఆవేదన చెందారు.

అధికోత్పత్తి సాధించాలన్న అదుర్దాలో చట్ట నిబంధనలను, భద్రతా సూత్రాలను పుల్లంఘించటం జరిగిందని ప్రమాదాల కారణాలపై సవివరమైన దర్యాప్తు జరిపించాలని ఇలాంటి దుర్ఘటనలు పునరావృతం కాకుండా కట్టుదిట్టమైన చర్యలు తీసుకోవాలని మైన్స్ ఇన్ స్పెక్టరేట్ ను, ప్రభుత్వాన్ని సంగరేణి కాలరీస్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ పి. రాజారావు కోరారు. అలాగే మైనింగ్, టెక్నికల్ సిబ్బంది చట్ట విరుద్ధంగా జారీ చేసే ఆజ్ఞలను పాటించవద్దని, ప్రమాదాలకు కారకులు కావద్దని సిబ్బందిని కోరారు.

సమ్మెలు :

పంచాయితీరాజ్ నాన్ గెజిటెడ్ ఉద్యోగుల సంఘ ఫారం ఆధ్వర్యంలో నిరవధిక సమ్మె జరుగుచున్నది. సమ్మెను ఉధృతం చేస్తామని సంఘ నాయకులు శ్రీ ఎన్. శివప్రసాద్, శ్రీ కృష్ణారావులు ఒంగోలులో ప్రకటించారు. పలు సంఘాల నాయకులు ఈ సమ్మెకు సంఘభావం తెలియజేశారు. ఐఎన్ టియుసి నాయకులు శ్రీ టి. సుబ్బారెడ్డి కూడా మద్దతు ప్రకటించారు. సమ్మె జూన్ 11 వరకు పరిష్కారం కాకపోతే ప్రభుత్వ డ్రై వర్లు మూక ఉమ్మడి శలవు పెడతారని డ్రై వర్స్ ఎసోసియేషన్ నాయకులు శ్రీ ధనుంజయ, శ్రీ గోపి ప్రకటించారు.

తుంగభద్ర కార్మికులకు సంఘభావం

హైదరాబాద్ లో తుంగభద్ర ఇండస్ట్రీస్ యాజమాన్యం లక్రమంగా లాకౌట్ ప్రకటించింది. లాకౌట్ ఎత్తివేయాలంటూ జూన్ 13న ముఖ్యమంత్రి వద్దకు ప్రదర్శన తీయాలని యూనియన్ నిర్ణయించింది. ఈ కార్యక్రమానికి మద్దతు తెలుపుతూ సి.ఐ.టి.యు. నగరశాఖ తీర్మానం చేసింది. చట్టవిరుద్ధమైన లాకౌట్ ను ఎత్తివేయాలని, మార్చి, ఏప్రిల్ నెలల జీతాలు వెంటనే చెల్లించాలని కూడా సి.ఐ.టి.యు. డిమాండ్ చేసింది.

గీత కార్మికునికి ఎక్స్ గ్రేషియా

8 నెలల క్రితం కోదాడ దగ్గరలో నడిగూడెంకు చెందిన గీత కార్మికుడు కసాని వెంకన్న చెట్టుపై నుండి పడి వికలాంగుడై నాడని

అతనికి ఎక్స్ గ్రేషియా చెల్లించాలని కోదాడ డివిజన్ గీత కార్మిక సంఘ అధ్యక్షుడు శ్రీ కసాని శీతారాములు ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తి చేశారు.

ఫొగాకు కార్మికుల సమ్మె

గుంటూరు జిల్లా కాజవద్ద స్టాండర్డ్ కమర్షియల్ టుటాకో కంపెనీ వద్ద కార్మికులు ఉద్యోగులు నిరవధిక సమ్మె చేయిస్తున్నారు. స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ యూనియన్ (సిఐటియు) ఆధ్వర్యం జూన్ 10వ తేదీన బహిరంగసభ జరిగింది.

సి.ఐ.టి.యు. జిల్లా కార్యదర్శి శ్రీ మాధవరెడ్డి, యూనియన్ అధ్యక్షులు శ్రీ శీతారామయ్య, సిపిఎమ్ నాయకులు శ్రీ సరసింహారావు, రైతు సంఘ నాయకులు శ్రీ వాసుదేవరెడ్డి మరియు యువజన సంఘ నాయకులు, యూనివర్సిటీ హాస్టల్ వర్కర్స్ నాయకులు సమ్మె చేస్తున్న వారికి మద్దతు తెలుపుతూ ప్రసంగించారు. వివిధ గ్రామాలకు చెందిన మహిళలు కూడా సమ్మెలో పాల్గొంటున్నారు. కార్మికులు, ఉద్యోగులు తమ ఐకమత్యాన్ని కాపాడుకోవలసిందిగా వక్తలు విజ్ఞప్తి చేశారు.

కడప (యు.ఇ.ఇ.యు)

తొలగించిన కాంట్రాక్టు కార్మికులను, విలేజీ వర్కర్లను వెంటనే పనిలోకి తీసుకోవాలని కోరుతూ యు.ఇ.ఇ.యు. ఆధ్వర్యం కడప ఎస్.ఇ. కార్యాలయం ముందు పికెటింగ్ చేసి డి. 7.6.94 నుండి నిరాహారదీక్షలు చేశారు. సి.ఐ.టి.యు. జిల్లా కార్యదర్శి బి. నారాయణరెడ్డి ప్రసంగిస్తూ ఎస్.ఇ. కక్ష సాధింపు చర్యలనవలంబిస్తున్నారని, తొలగించిన కార్మికులను వెంటనే తీసుకోకుంటే నెలరోజులైనా ఎస్.ఇ. ఆఫీసును స్తంభింపజేస్తామని హెచ్చరించారు. కావాలనే కడప జిల్లాలోని 120 మంది కాంట్రాక్టు కార్మికులను, విలేజీ వర్కర్లను ఎస్.ఇ. తొలగించారని అన్నారు. యుఇఇయు జిల్లా శాఖ అధ్యక్షుడు టి. ఈశ్వరరెడ్డి మాట్లాడుతూ హైకోర్టు జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను తాను ఖాతరు చేయనంటూ ఎస్.ఇ. చట్టాన్ని ఉల్లంఘిస్తున్నారని అన్నారు. చర్యలకు ఆహ్వానించిన ఎస్.ఇ. సమన్వయ పరిష్కరించబోగా నియంతలా ప్రవర్తించారని అన్నారు. ఇంకా ఈ కార్యక్రమంకు మద్దతును ఇస్తూ శ్రీ ఎం.వి. రమణ (1104), శ్రీమతి ఎల్. సుబ్బలక్ష్మమ్మ (తెలుగు మహిళా) శ్రీ సి.ఆర్.వి. ప్రసాద్ (ఆల్వీన్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్) మహబూబ్ భాష, ఎస్.ఎఫ్.ఐ. జిల్లా కార్యదర్శి ఎల్. జితేంద్ర తదితరులు ప్రసంగించారు. సత్వరం సమన్వయ పరిష్కరించకుంటే ఆందోళనను ఉద్యతస్థాయికి తీసుకు వెళతామని హెచ్చరించారు.

Read
Working Class

బొగ్గుగని కార్మికుల నిరసన

సింగరేణి బొగ్గు గనుల కేంద్రాలన్నింటా మే నెల 17, 18, 19 తేదీలలో నిరసన ప్రదర్శనలు జరిగినవి. ఆలిండియా కోల్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ పలువురు మేరకు భారతదేశమంతటా అన్ని గని కేంద్రాలలోను నిరసన ప్రదర్శనలు నిర్వహించబడినవి.

సింగరేణి గనుల్లో ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ (సిఐటియు) ఈ కార్యక్రమం జయప్రదంగా నిర్వహించింది. కొత్తగూడెం, ఇల్లెందు, మణుగూరు, బెల్లంపల్లి, మందమర్రె, రామకృష్ణపూర్, శ్రీరాంపూర్, గోదావరిఖని, భూపాలపెల్లి కేంద్రాలలో స్థానిక జనరల్ మేనేజర్లు కార్యాలయాల వరకు వందలసంఖ్యలో కార్మికులు ఊరేగింపుగా వెళ్ళి కోర్కెల పత్రాలు సమర్పించారు.

జూన్ 7వ తేదీన పైన పేర్కొన్న అన్ని కేంద్రాల నుండి 1000 మంది కార్మికులు, వారి కుటుంబాల మహిళలు కొత్తగూడెంలోని హెడ్క్వార్టర్స్ వద్ద ఉ. 10.30 నుండి మధ్యాహ్నం 1.30 వరకు ధర్నాలో పాల్గొన్నారు. ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ ఆఫీసు నుండి కొత్త హెడ్క్వార్టర్స్ వరకు ఊరేగింపు జరిగినది. అన్ని బ్రాంచిల నాయకులతో కలిపిన ప్రతినిధివర్గం కాలరీ డైరెక్టర్ పర్సనల్ కు మేమోరాండం అందజేసినది.

ధర్నా నుద్దేశించి యూనియన్ అధ్యక్షులు శ్రీ పర్నా సత్యనారాయణ, ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ పి. రాజారావు, కార్యదర్శి శ్రీ ఎ. బసవయ్య ప్రసంగించారు.

5వ వేతన కమిటీని నియమించి చర్యలు జరపాలని

డి.ఎ. స్టాఫ్ పద్ధతిని అమలు చేయాలని

బోనస్ పై సీలింగు ఎత్తివేయాలని

భద్రతాచర్యలను పటిష్ఠం చేయాలని

విదేశాలనుండి దిగుమతి అయ్యే బొగ్గుపై దిగుమతి సుంకం తగ్గించరాదని

పెన్షన్ స్కీములను అమలు చేయాలని కోర్కెల పత్రంలో పొందుపర్చబడింది.

అనుబంధాలేమైనప్పటికీ అన్ని సంఘాల సభ్యులూ కలిసి కట్టుగా పై కోర్కెల సాధనలో కలసి రావాలని విజ్ఞప్తి చేయబడినది.

కరపత్రాలు పంచినందుకే

ఖమ్మం జిల్లా పాల్వంచ స్పాంజ్ ఐరన్ ఇండియా (సిల్) లో డ్రైవర్ గా పనిచేస్తున్న శ్రీ రాందాసుకు యాజమాన్యం అక్రమంగా సస్పెండు చేయటాన్ని జిల్లా సీ.ఐ.టి.యు. నాయకులు శ్రీ పి.

రాజారావు, శ్రీ ఎం. సాంబశివరావులు తీవ్రంగా ఖండించారు. కర్మాగారంలో కరపత్రాలు పంచాడని ఇది నేరమని యాజమాన్యం ఆరోపించింది.

అక్రమ సస్పెన్షన్ను వెంటనే ఉపసంహరించాలని లేని ఎడల తీవ్ర ఆందోళన చేపట్టాల్సివస్తుందని సీ.ఐ.టి.యు. నాయకులు యాజమాన్యాన్ని హెచ్చరించారు.

వేతన సవరణ జరపటంలోగాని, ఇంటెరిరిటీఫ్ ఇవ్వటంలోగాని శ్రద్ధచూపని యాజమాన్యం కార్మికులపై కక్ష సాధింపు చర్యలు చేపట్టటాన్ని విమర్శించారు.

రాయబారాలు జరుగుతుండగానే పోలీసుల దాడి:

క్వారీ లారీ కార్మికుల సమ్మె నెల రోజులకు పైగా జరుగుతుండగా రాజమండ్రిలో కార్మిక సంఘాలు యాజమాన్యంతో చర్యలు ఒకవైపు జరుపుతుండగానే యూనియన్ ఆఫీసుపై పోలీసులు దాడిచేసి ధ్వంసం చేయటాన్ని, 65 మంది కార్మికులను అరెస్టు చేయటాన్ని తూర్పు గోదావరి జిల్లా సీ.ఐ.టి.యు. నాయకులు శ్రీ యుతులు బాలాజి దాస్, ఎం.నాగేశ్వరరావు, టి.ఎన్. ప్రకాష్ లు తీవ్రంగా ఖండించారు. హైకోర్టు తీర్పు ప్రకారం కరువు భత్యాన్ని చెల్లించాలని వారు డిమాండు చేశారు.

ప్రకాశం

ఐ.సి.డి.ఎస్ ప్రాజెక్టు అధికారిణి శ్రీమతి సామ్రాజ్యం చేసిన వేధింపులకు తట్టుకోలేక అంగన్ వాడీ వర్కర్ శారద ఆత్మహత్య చేసుకున్నదని సామ్రాజ్యంపై చర్య తీసుకోవాలని ప్రకాశం జిల్లా సీ.ఐ.టి.యు. కమిటీ సమావేశం కోరింది. శ్రీ ప్రభుదాసు అధ్యక్షత వహించారు. ఆమె వర్గిర్లను దుర్భాషలాడి వేధించటమే గాక అవినీతి చర్యలకు కూడ పాల్పడుతున్నదని సీ.ఐ.టి.యు ప్రకటించింది. శారద కుటుంబానికి ఆర్థిక సహాయం చేసి ఆదుకోవాలని ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తి చేసింది. పంచాయితీరాజ్ ఉద్యోగులు చేసిన సమ్మెకు సీ.ఐ.టి.యు. మద్దతు తెలిపింది.

సంతాపం

* ఐ.ఎల్.టి.డి. నాయకుడు శ్రీ మాతంగి ఆశీర్వాదం యిటీవల మరణించారు. జూన్ 6న చీరాలలో సంతాపసభ జరిగినది. శ్రీ బోయిన వెంకయ్య అధ్యక్షత వహించారు. కార్మికవర్గ సంక్షేమానికి శ్రీ ఆశీర్వాదం చేసిన సేవలను కొనియాడుతూ సీ.ఐ.టి.యు. కార్యదర్శి, ఐఎల్ టిడి వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ ఉపాధ్యక్షుడూ శ్రీ వై. సిద్దయ్య నివాళులర్పించారు. శ్రీ టి. వెంకటేశ్వరరెడ్డి, శ్రీ పేర్లి అంజయ్యలు స్మారక స్థాపానికి పూలమాలలు వేసి శ్రద్ధాంజలి ఘటించారు.

యూ
ని
యన్
వా
ర్క
లు

భారత ప్రేడ్ యూనియన్లకు జపాన్ ప్రేడ్ యూనియన్ల సంఘీభావం

భారత ప్రభుత్వ నూతన విధానాలకు నిరసన తెలుపుతూ 1994 ఏప్రిల్ 5వ తేదీన భారత ప్రేడ్ యూనియన్లు పార్లమెంట్ వద్ద బ్రహ్మాండమైన ర్యాలీ నిర్వహించిన సంగతి తెలిసినదే. భారత కార్మిక వర్గం జరుపుతున్న పోరాటానికి జపాన్ ప్రేడ్ యూనియన్లకాన్వేడరేషన్ సంఘీభావం తెలుపుతూ సందేశం పంపించింది.

జపాన్ ప్రభుత్వం కూడ తన వ్యవసాయ పరిశ్రమను రక్షించుకునే విధానాన్ని వదిలిపెట్టి తన సార్వభౌమత్వానికి నష్టకరంగా సరళీకృతవిధానాలను అంగీకరించిందని, బియ్యం దిగుమతికి ఒప్పుకున్నదని విమర్శించింది. నూతన సరళీకృత విధానాల ద్వారా అమెరికా ప్రయోజనాలను దేశంలోని గుత్త సంస్థల ప్రయోజనాలను తమప్రభుత్వం కాపాడుతున్నదని విమర్శించింది. జపాన్ ప్రభుత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా రైతులు, వినిమయదార్లు వంటి యితర ప్రజాసంఘాలను కలుపుకొని పెద్ద ఎత్తున ఆందోళన కార్యక్రమాన్ని తలపెట్టినట్లు, గాల్ ఒప్పందానికి జపాన్ పార్లమెంట్ ఆమోదం తెల్చుకుండా అడ్డుకునేందుకు కృషిచేస్తున్నామని కూడ కాన్వేడరేషన్ తన సందేశంలో తెలియజేసింది.

డబ్ల్యుఎఫ్ఐటియు సంఘీభావం

ప్రభుత్వ విధానాలను తిప్పికొట్టటంలోన, కార్మికుల ప్రయోజనాలు కాపాడటంలోను ప్రత్యామ్నాయ విధానాలను రూపొందించటంలోను భారత కార్మిక సంస్థలు విజయం సాధిస్తాయని విశ్వాసం ప్రకటిస్తూ ప్రపంచ కార్మిక సంఘాలు సమాఖ్య (డబ్ల్యుఎఫ్ఐటియు) భారత ప్రేడ్ యూనియన్ల కమిటీకి సందేశం పంపింది. సంఘీభావ సందేశం పైన సంస్థ ప్రధాన కార్యదర్శి అలెగ్జాండర్ ఝుంకోవ్ సంతకం చేశారు.

ఎయిర్ హోస్టెస్ల బట్టలూడదీసినందుకు కేంద్ర కార్మికసంఘాల నిరసన

కేరళలోని కాలికట్ విమానాశ్రయంలో ఒక ఎయిర్ హోస్టెస్లను తనిఖీ చేసే పేరిట మగవాళ్ల స్నానాల గదిలో బట్టలిప్పి అవమానించిన ఘటనపై కేంద్ర ప్రేడ్ యూనియన్ల నాయకులు జాయింట్ గా ఒక లేఖ వ్రాశారు. పై ఘటన పట్ల దిగ్భ్రాంతిని వ్యక్తం చేసి, తీవ్రంగా ఖండించారు. దోషులపై కఠిన చర్య తీసుకోవాలని కోరారు.

మే 6వ తేదీన కాలికట్ విమానాశ్రయంలో తనిఖీ పేరిట 5గురు ఎయిర్ హోస్టెస్లను పురుషుల టాయిలెట్ గదిలోకి తీసుకెళ్లి బట్టలూడదీయించారు. అసిస్టెంట్ కస్టమ్స్ కలెక్టర్ ఎ.సి. శ్రీనివాసన్, ఇన్ స్పెక్టర్ రషీద్లు ఈ చర్యకు బాధ్యులు. తనిఖీలో వారి వద్ద ఏమీ దొరకలేదు. అయినా ప్రయాణీకులనేకమంది సమక్షంలో ఇరువురు అధికార్లు ఎయిర్ హోస్టెస్లను నీచంగా దుర్బాషలాడారు, అవమానించారు.

విమానాశ్రయాల్లో దొంగరవాణాను అరికట్టటానికి గట్టి నిఘా వుండాలనిదేనని అంగీకరిస్తూనే పై ఘటనకు బాధ్యులైన అధికారుల చర్యను టి.యు. నాయకులు తప్పుపట్టారు. ఇకముందు యిలాంటివి జరగకుండా చూడాలని కోరారు. మంత్రి ఏ చర్య తీసుకున్నది తెలుపవలసిందిగా కోరారు.

లేఖపైన :

శ్రీ గోపేశ్వర్ (ఐఎన్టియుసి)

శ్రీ పాంథే (సిఐటియు)

శ్రీ బర్దన్ (ఎఐటియుసి)

శ్రీ ఆర్.కె.భక్త్ (బిఎమ్ఎస్)

శ్రీ ఉన్మామ్మల్ పురోహిత్ (హెచ్ఎమ్ఎస్)లు సంతకాలు చేశారు.

మల్తోత్రా సిఫారసులకు వ్యతిరేకంగా ఎల్ఐసి ఉద్యోగుల ధర్నాలు

జీవితభీమా ఉద్యోగుల ఎసోసియేషన్ పిలుపుననుసరించి మచిలీపట్నంలో మే 28న ఎల్ఐసి కార్యాలయం ఎదుట ధర్నా నిర్వహించారు. 3,4 తరగతి ఉద్యోగులు, డెవలప్ మెంట్ ఆఫీసర్లు, క్లాస్ వన్ అధికార్లు, ఏజెంట్లు ధర్నాలో పాల్గొన్నారు. వీరికి మద్దతు తెలుపుతూ బ్యాంకు, పోస్టల్, టెలికమ్యూనికేషన్స్, ఆర్టీసీ ఉద్యోగుల నాయకులు కూడ పాల్గొన్నారు.

మచిలీపట్నం డివిజన్ అధ్యక్షులు శ్రీ బ్రహ్మయ్యగారు ధర్నా శిబిరాన్ని ప్రారంభించారు. మల్తోత్రా కమిటీ సిఫారసులకు పూర్వాపరాలను వివరించారు. జీవిత భీమా సంస్థ సాధించిన ప్రగతిని సోదాహరణంగా తెలియజేశారు. ఉద్యోగుల పోరాటానికి ప్రజల మద్దతు కోరుతూ విజ్ఞప్తి చేశారు. వివిధ సంఘాల నాయకులు సాహర్ద సందేశాలు యిస్తూ ప్రసంగించారు.

యూ
ని
యన్
వార్త
లు

బీడీ కార్మికుల సమస్యల పరిష్కారానికి పోరాటం

బీడీ కార్మికుల సమస్యల పరిష్కారానికి ప్రత్యక్ష పోరాటం కొనసాగించటంతో పాటు సుప్రీంకోర్టులో రిట్ దాఖలు చేయాలని అఖిల భారత బీడీ కార్మికుల కమిటీ (సి.ఐ.టి.యు.) నిర్ణయించింది. హైదరాబాద్ లో ఈ కమిటీ మొదటిసారిగా సమావేశమైంది. సమావేశం వివరాలను కమిటీ అధ్యక్షుడు శ్రీ పి. కన్నన్, కార్యదర్శి శ్రీ పి.కె. గంగూలీ ఒక పత్రికాగోష్ఠిలో వివరించారు. బీడీకార్మికుల సంక్షేమం కోసం బీడీ, సిగార్ వర్కర్ల చట్టం, ప్రావిడెంట్ ఫండ్ చట్టంలాంటి చట్టాలున్నప్పటికీ వాటిని అమలు చేయటం లేదని వారు చెప్పారు. బీడీ కార్మికులకు కనీస వేతనాలను అమలు చేయాలని కాంట్రాక్టు విధానాన్ని రద్దు చేయాలని సుప్రీంకోర్టు మూడేళ్ళ క్రితమే తీర్పు చెప్పినప్పటికీ కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఈ తీర్పును అమలుచేయించడం లేదని, యాజమాన్యాలు చట్టాలను అతిక్రమించి వ్యవహరిస్తున్నాయని వారు చెప్పారు. బీడీ కార్మికుల సంక్షేమ నిధి చట్టాన్ని అనుసరించి గుర్తింపు కార్డులివ్వవలసి ఉన్నప్పటికీ కార్డులివ్వడంలేదని చెప్పారు. కార్మిక ఉద్యమాలు బలంగా ఉన్న కేరళ, పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్రాలలో బీడీ కార్మికులు సంఘటిత పోరాటాల ద్వారా మెరుగైన వేతనాలు, జీవన ప్రమాణాలు సాధించుకోగలిగారని అని వారన్నారు. కర్ణాటకలో కూడా పరిస్థితి సంఘటిత పోరాటాల వల్ల కొంత మెరుగ్గా ఉందని వారన్నారు. కేరళలో వేయి బీడీలకు రు. 44లు కూలీ లభిస్తుండగా ఆంధ్రప్రదేశ్ లో కొన్ని చోట్ల రు. 16లు మాత్రమే ఇస్తున్నారు. నాణ్యత లేని ఆకులు, పాగాకు సరఫరా చేసి కాంట్రాక్టర్లు, సబ్ కాంట్రాక్టర్లు బీడీకార్మికుల శ్రమను మరింత దోచుకుంటున్నారు. కాంట్రాక్టు విధానాన్ని సుప్రీంకోర్టు తీర్పు మేరకు వెంటనే రద్దు చేయాలని వారు డిమాండ్ చేశారు.

బీడీ కార్మికుల్లో సగం మందికి పైగా ప్రావిడెంట్ ఫండ్ అమలు జరగటం లేదు. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 30 శాతం మందికే ప్రావిడెంట్ ఫండ్ లభిస్తోంది. 70 శాతం మహిళలు పనిచేసే ఈ రంగంలో మహిళలకు ఎలాంటి సౌకర్యాలు లేనని వారు చెప్పారు. దేశం మొత్తం మీద 50 లక్షల మంది బీడీ కార్మికులు పని చేస్తున్నప్పటికీ ప్రభుత్వం వారికి కనీస హక్కులు కల్పించడం లేదని శ్రీ కన్నన్, శ్రీ గంగూలీ చెప్పారు. బీడీ కార్మికుల సమస్యల పరిష్కారానికి నిర్దిష్ట సూచనలు చేస్తూ కేంద్ర కార్మిక మంత్రికి ఒక మెమోరాండం ఇవ్వనున్నట్లు వారు తెలిపారు. వస్తుతపోరాటాలు నిర్వహించడానికి వీలుగా తూర్పు, పశ్చిమ ఉత్తర జోనల్ కమిటీలను నియమించాలని నిన్నటి సమావేశంలో నిర్ణయించినట్లు చెప్పారు. సి.ఐ.టి.యు.కు అనుబంధంగా ఏర్పడిన అఖిలభారత బీడీ కార్మికుల కమిటీ మహాసభ గత ఏడాది డిశంబర్ లో జరిగింది. బీడీ కార్మికుల సమస్యలపై తాము 18 డిమాండ్లతో కోర్కెల ప్రతాన్ని తయారు చేసి ఇదివరకే కేంద్ర ప్రభుత్వానికి సమర్పించినట్లు కమిటీ అధ్యక్ష ప్రధాన కార్యదర్శులు చెప్పారు. లక్షల రూపాయల వ్యాపారం చేసే బీడీ పరిశ్రమల

యజమానులు తమ వ్యాపారాన్ని రు. 20 లక్షల పరిధికి మించలేదని చెబుతూ ఎక్సైజ్ పన్ను ఎగవేస్తున్నారు. దీన్ని అరికట్టడానికి బీడీపై కాకుండా పాగాకుపై నే ఎక్సైజ్ పన్ను విధించాలని వారు చూస్తున్నారు. బీడీ కార్మికుల సంక్షేమ నిధి సలహా కమిటీల్లో కేంద్ర కార్మిక సంఘాలకు ప్రాతినిధ్యం కల్పించాలి. 58 ఏళ్లు దాటిన బీడీ కార్మికులకు రు. 300, 55 దాటిన వారికి రు. 150ల ఫించను చెల్లించాలి అని వారు కోరారు. పత్రికాగోష్ఠిలో పశ్చిమ బెంగాల్ శాసనసభ్యుడు, బీడీ కార్మికుల నాయకుడు శ్రీ నిజాముద్దీన్, రాష్ట్ర బీడీ సిగార్ కార్మికుల యూనియన్ కార్యదర్శి డాక్టర్ కె. హేమాలత కూడా పాల్గొన్నారు.

పశ్చిమగోదావరి

పశ్చిమగోదావరి జిల్లా భీమవరం తాలుకా శృంగవృక్షంలో అట్టల ఫ్యాక్టరీ యాజమాన్యానికి కార్మికసంఘానికి ఎ.ఎల్.సి. శ్రీ పి. వెంకటేశ్వరరావు గారి మధ్యవర్తిత్వంలో ఒప్పందం కుదిరింది.

ఒప్పందం కాలం రెండు సంవత్సరాలు. నెలకు రు. 400 నుండి రు. 500 వరకు వేతనం పొందుతున్న వారికి రు. 155.00లు పెరుగుతుంది. రు. 500 నుండి రు. 600 వరకు రు. 125.00 పెరుగుతుంది. రు. 600లకు పైబడిన వారికి రు. 115.00లు పెరుగుదల. కాంట్రాక్టు కార్మికులకు ప్రస్తుతవేతనాలపైన 25 శాతం, దినసరి కూలీలకు రు. 13-75ల నుండి రు. 20-00, బోనస్, నెలజీతాల వారికి, కాంట్రాక్టు కార్మికులకు 8.33 శాతం నుండి 10 శాతానికి పెంచుతూ బట్టలు - పర్మినెంట్ కార్మికులకు మరో జత అదనంగా యిస్తారు.

కార్మికులకు గుర్తింపు కార్డులు యిస్తారు. ఒప్పందం కుదిరటానికి మధ్యవర్తిత్వం వహించిన ఎ.ఎల్.సి. శ్రీ పూసల వెంకటేశ్వరరావు గారికి యూనియన్ కృతజ్ఞతలు తెలిపింది. యూనియన్ ప్రతినిధి వర్గానికి శ్రీ యుతులు ఆర్. సత్యనారాయణరాజు, యూనియన్ కార్యదర్శి శ్రీ బలరాం, పల్లెంభీమన్నగార్లు యాజమాన్యం తరపున శ్రీ కూర్మాల గంగరాజు, నారాయణరావుగార్లు నాయకత్వం వహించారు.

జిల్లు కార్మికుల ఒప్పందం

భీమవరం పట్టణ బజారు జిల్లు కార్మికసంఘానికి వివిధ వ్యాపార అసోసియేషన్లకు జూన్ 7వ తేదీన ఒప్పందాలు జరిగినవి. వ్యాడీలండ్ రైస్ మిల్లు పనులకు ప్రస్తుత రేట్లపై 27 శాతం. కిరాణా మర్చంట్స్ - 27 శాతం. లాంచీల రేపుల్స్ - 50 శాతం. ఎరువుల డీలర్స్ - 27 శాతం చొప్పున పెంచటానికి అంగీకరించారు. కార్మికసంఘాల తరపున శ్రీ జి. సన్యాసరావు, బి. బలరాం తదితరులు, యాజమాన్యాల తరపున శ్రీ యుతులుసుంకర ముసలయ్య, కంచర్ల వెంకటసుబ్బయ్య, తదితరులు సంప్రతింపుల్లో పాల్గొన్నారు.

యూనియన్ వార్తలు

(ధరల పెరుగుదల 2వ పేజీ తరువాయి) ముడి నరుకులు, యంత్రాలపై పెట్టుబడిలో భాగం, ఇంధనం, జీతాల ఖర్చులు, పన్నులు, అమ్మకం ఖర్చులు, రవాణా అన్ని చేరి ఉత్పత్తి ధర ఔతుంది. (యజమానులు అంతా కలిసి ఉత్పత్తి ఖర్చులతో సంబంధం లేకుండా ధరలు నిర్ణయించడం సంగతి వదిలేస్తున్నాము).

వ్యవసాయ ఉత్పత్తులపై ఆధారపడే పరిశ్రమలు ముందుగానే వివరించిన కారణంగా ముడి నరుకులకు ఎక్కువ చెల్లిస్తాయి. కాగా కృత్రిమ సరకులపై ఆధారపడే ముడినరుకులో, వాటిని తయారు చేసే మూల పదార్థాలను దిగుమతి చేసుకుంటే రూపాయి విలువ తగ్గినందున ఎక్కువ డబ్బు చెల్లించాలి.

అన్నింటినీ మించి నూతన ఆర్థిక విధానంలో దిగుమతి సుంకాలు తగ్గించడం, (ముఖ్యంగా మొత్తం ప్రాజెక్టుల దిగుమతిపై తగ్గింపు) రూపాయి విలువ తగ్గింపుతో మన ప్రాజెక్టుల ఖరీదు విపరీతంగా పెరిగింది ఈ మూడు సంవత్సరాలలో.

అలాగే విద్యుత్ రంగం, చమురు రంగం విదేశాలకు అప్పగించడంతో మన ఇంధనం ఖరీదు విపరీతంగా పెరుగుతుంది. ఇంధనం ఖర్చు మన దేశంలో ఉత్పత్తి ఖర్చులో మూడవవంతు వుంటుందని అంచనా. ఆ ఖర్చు పెరుగుతుంది.

ఇనుము, ఉక్కు, బొగ్గు వంటి ధరలు పెరగడం ఉత్పత్తి ఖర్చు పెరుగుతుంది. రవాణా పోస్టల్ కమ్యూనికేషన్స్ ధరలు పెరగడం

ఉత్పత్తి ఖర్చులు పెంచుతాయి.

దీని ఫలితం మన దేశంలో ఏర్పడిన ఉత్పత్తి అవకాశాలన్నింటినీ ఉపయోగించు కోనందున, ఒక్కొక్క యూనిట్ ఉత్పత్తి ఖర్చు పెరుగుతుంది.

వీటితో పోరాడే శక్తిగల కార్మికులు తమ జీవన ప్రమాణాలను కాపాడుకోవాలని చూస్తారు గదా? (ఉత్పత్తి ఖర్చులో జీతాల భాగం మన దేశంలో క్రమేపి తగ్గుతోంది. పెట్టుబడి ఖర్చులు, వడ్డీలు విపరీతంగా పెరుగుతున్నాయి. అది వేరే కథ. మరొకసారి ప్రస్తావించుకుందాం) పైన పేర్కొన్న అంశాలు తెల్పేదేమిటి?

పెట్టుబడి ఖర్చులు పెంచే దిగుమతుల విధానం, పరోక్ష పన్నులు, సబ్సిడీల ఉపసంహరణ, విదేశీ బహుళజాతి సంస్థల ప్రవేశం, బ్యాంకుల రుణ విధానం, అన్ని కలిసి మన ఉత్పత్తి ఖర్చులను తడిపి మోపెడు చేస్తాయి.

ప్రస్తుతం 10 రూపాయలు ఉన్న ఉత్పత్తి ఖర్చు రెట్టింపు అయితే ఆ పైన పెరిగిన ధరలే కదా ద్రవ్యోల్బణం అంటాం!

ప్రపంచబ్యాంకు చెప్పిన విధానాలు మన జీవితం ఖరీదు పెంచుతాయి. ఉపాధి అవకాశాలను మరింత కుదిస్తాయి.

వీటన్నిటి ఫలితం సాదాజనం బ్రతుకు దుర్భరం కావడం.

ఇప్పుడు ధరల పెరుగుదలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడడం చాలదు.

బతుకే భారం చేసే ప్రభుత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాలి.

అదీ ఈనాటి కర్తవ్యం.

పట్టిక - 1 (జీవన వ్యయం)

సంవత్సరం	పారిశ్రామిక	పట్టణ	వ్యవసాయ	టోకు	ద్రవ్యోల్బణం రేటు			
	కార్మికులు	శారీరక శ్రమ	కార్మికులు	ధరల	పా.కా.	పశాజీ	వ్యకా	టోకు
	(పా.కా)	జీవులు (ప.శా.జీ)	(వ్య.కా.)	సూచీ				ధరలు
	1982 = 100	84-85 = 100	60-61 = 100	81-82 = 100				
1990-91	193	161	803	182.7	11.6	11.0	7.6	10.3
1991-92	219	183	958	207.8	13.5	13.7	19.3	13.7
1992-93	240	201	1078	228.5	9.7	10.1	12.5	10.0

ధరలు ఒకే రకంగా పెరిగినా పునాది తేడా ఉంటే ద్రవ్యోల్బణం తేడా వుంటుంది. అందుకు పై పట్టిక ఉదాహరణ.

(ఆల్ బర్నేటివ్ ఎకనామిక్ సర్వే నుండి)

పట్టిక - 2

స్థూల జాతీయాదాయంలో ద్రవ్యలోటుకు, ద్రవ్యోల్బణానికి గల సంబంధం అతి తక్కువ. అతి తక్కువ ప్రభావం గల ద్రవ్యలోటు తగ్గింపుకు పట్టుపడుతూ ప్రభుత్వ పెట్టుబడులు, సాంఘిక ఖర్చులు, (వైద్య, విద్య, సబ్సిడీల వంటివి) తగ్గించేలా వత్తిడి చేస్తోంది ప్రపంచబ్యాంక్. ఇది మన ప్రజల ఉపాధి అవకాశాలను, స్వయం పోషకత్వాన్ని తగ్గించేకుట్ర. ఇదే ప్రపంచ అనుభవం.

ద్రవ్యోల్పాదం - ద్రవ్యలోటు
(1983-90ల మధ్య సరాసరి శాతాలలో)

దేశం	ద్రవ్యోల్పాదం శాతం	ద్రవ్యలోటు శాతం (జాతీయ స్థూల ఆదాయంలో)
బొలీవియా	2226.80	6.62
ఆర్జెంటీనా	793.40	5.71
ఉగాండా	126.40	3.61
యుగోస్లావియా	99.25	0.05
ఓమన్	(-) 3.40	11.63
బెర్మియం	4.14	10.18
బర్మియం	5.60	11.19
ఇండియా	7.60	7.88

(ఎకనామిక్ అండ్ పాలిటిక్స్ వీక్లీ 1992 ఫిబ్రవరి సంచిక)

పట్టిక - 3

ద్రవ్యోల్పాదం మొత్తం మీద చూస్తే ఏ వర్గం ఎంత భారం వహిస్తుందో తెలియదు. అలాగే ఈ మూడు సంవత్సరాల ప్రభావాన్ని గూడా ఏ

(కనోరియా 8వ పేజీ తరువాయి)

చేయాలనే దుష్టతలంపుతోటే సంగ్రామసమితి నాయకులు ఈ విధంగా చేస్తున్నారు.

సంగ్రామసమితి నాయకులే కనక తమ దుష్ట ఆలోచనను వదులు కుంటే పశ్చిమబెంగాల్ లో మూతపడి ఉన్న మొత్తం 24 జూట్ మిల్లలను తెరిపించటానికి అన్ని కేంద్ర కార్మికసంస్థలనూ ఒక వేదిక మీదకు తేవటం సాధ్యమే. పశ్చిమబెంగాల్ లో ఎన్ టీసీ మిల్లలను పునరుద్ధరించటం సమైక్య కృషి ద్వారా సాధ్యపడినపుడు మూతపడిన జూట్ మిల్లలను తెరిపించటంలో కూడా సమైక్య కృషి ఎందుకు చేయకూడదు.

అందుకనే, సంగ్రామ సమితి నాయకులు పెడమార్గం వదిలి బిజిఎఫ్ ఆర్ సూచించిన ప్యాకేజీ ఫార్ములా ప్రకారం కనోరియా జూట్ మిల్స్ తెరిపించటానికి పరిష్కారమార్గం కనిపెడదామరండని సీఐటియు కార్యదర్శివర్గం విజ్ఞప్తి చేసింది.

సీఐటియు కేంద్రానికి, పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్ర శాఖకు మధ్య

సంవత్సరానికి ఆ సంవత్సరం చూస్తే తెలియదు. 1991జూన్ సరసెంహారావ్ ప్రభుత్వం అధికారానికి వచ్చిన నాటి పరిస్థితి ఇప్పటి పరిస్థితి గమనించండి.

వివరం	1991 జూన్ 15వ తేదీ	1994 మే 14 వ తేదీ
అన్ని సరుకులు	195.3	263.0
ప్రాథమిక సరుకులు	201.9	267.9
ఆహార వస్తువులు	220.2	292.9
ఆహారేతర వస్తువులు	214.4	287.0
ఇంధనాదులు	189.5	278.0
తయారీ వస్తువులు	192.6	257.4
పారిశ్రామిక కార్మికుల జీవనసూచీ	202	267.
	(ఏప్రిల్ 91)	(మార్చి 94)
పట్టణ శ్రమజీవులు	169	220
	(మార్చి 91)	(నవంబర్ 93)
వ్యవసాయ కార్మికులు	843	1175
	(జనవరి 91)	(మార్చి 94)

(ఎకనామిక్ అండ్ పాలిటిక్స్ వీక్లీ సంచికల నుండి)

ఏవో అభిప్రాయభేదాలున్నట్లు పత్రికలు చిలవలుపలవలు సృష్టించి ప్రకటించటం దురదృష్టకరం. ఈ ఆరోపణను సీఐటియు సెక్రటేరియట్ నిర్ద్వందంగా తిరస్కరించింది. ఈ పేరుతో సీఐటియు మీద పశ్చిమబెంగాల్ ప్రభుత్వం మీద దాడి చేయాలనుకున్న కొన్ని పత్రికల వారి ఊహగానాలు తప్పు వేరు కాదని స్పష్టం చేసింది.

తప్పుడు మార్గం పట్టించే శక్తుల చర్యలకు లోను కావద్దని, కనోరియాతో సహా అన్ని జూట్ మిల్లలు తెరిపించేందుకు కేంద్ర ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా జాయింట్ ఉద్యమంలో కలిసిరావాలని ఖాయిలాపడిన జూట్ మిల్ల కార్మికులందరికీ సీఐటియు విజ్ఞప్తి చేసింది.

**Read
Working Class**

“సమానులలో అంటరానివారు” (Untouchables among equals)

అసమానవేతనాలు, అసమాన అవకాశాలు మొలన వన్నీ చదువుకొని రోజుకూలీ చేసుకునే మహిళలు మాత్రమే ఎదుర్కొనే సమస్యలనీ బాగా చదువుకుని ఉద్యోగాలు చేసే మహిళలు పురుషులతో పాటు అన్ని రకాల సమాన అవకాశాలు పొందుతున్నారని సాధారణ అభిప్రాయం, అయితే అది తప్పని రుజువు చేసింది శాస్త్ర, సాంకేతిక శాఖ ఆధ్వర్యం బొంబాయి ఐ.ఐ.టి.కి చెందిన ప్రాఫెసర్లు (శ్రీమతి) పి.పి. పారిఖ్, ఎస్.పి. సుహాగ్మేలు జరిపిన అధ్యయనం.

పురుషులు అధికంగా ఉండే ఇంజనీరింగ్ వృత్తిలో, భారతదేశంలోని మహిళ ఇంజనీర్లు వివక్షతకు గురవుతున్నారనీ, పరిశ్రమలు వారిని ‘అంటరానివారు’గా చూస్తున్నాయనీ, పురుషులకు అక్కర్లేని ఉద్యోగాలలో మాత్రమే వారిని తీసుకుంటున్నారనీ ఈ అధ్యయనం తెలియజేసింది.

ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలలోనే వివక్షత ప్రారంభమవుతున్నది. విద్యార్థినులకు వారు అడిగిన ప్రాజెక్టులను, శిక్షణా కార్యక్రమాలను నిరాకరిస్తున్నారు. కొన్ని కాలేజీలలో వారిని పారిశ్రామిక యాత్రలకు కూడా తీసుకుని వెళ్ళడం లేదు.

ఉద్యోగాల అన్వేషణలోనూ, ఉద్యోగం చేసే ప్రదేశాలలో కూడా వీరు వివక్షత ఎదుర్కొంటున్నారు. ఉద్యోగాల కోసం కాంపస్ లలోనే నిర్వహించే ఇంటర్వ్యూలు పురుషులకే పరిమితం. కొన్ని కంపెనీలు బహిరంగంగానే మహిళలు దరఖాస్తు చేయనక్కరలేదని ప్రకటిస్తున్నాయి. కొన్ని కాలేజీలలో ఆ సాకుతో మహిళలకు ధరఖాస్తు ఫారాలే ఇవ్వడం లేదు. ఇంటర్వ్యూలు జరిపితే ‘ఇంటనీ, ఉద్యోగాన్నీ రెండింటినీ ఎలా నిర్వహించగలవు?’ మొలన అనవసరపు అసందర్భపు ప్రశ్నలు ఎదుర్కొనవలసి వస్తుంది.

ఇంజనీరింగ్ పురుషుల వృత్తి అనీ, మహిళలు చేయలేరు అనే పాతకాలపు భావాలు ఇందుకు కారణం.

మహిళా ఇంజనీర్లలో నిరుద్యోగం 26% ఉంది. అత్యధిక మహిళా ఇంజనీర్లు ఉన్న కేరళ రాష్ట్రంలో అనేకమంది దినసరి వేతనాలకు పనిచేస్తున్నారనీ, 1989లో కేరళ యూనివర్సిటీలో ర్యాంక్ సాధించిన యువతి నెలకు రూ॥ 1,200/-లకు ఆఫీసు గుమాస్తాగా పనిచేస్తోందనీ ఆ అధ్యయనం తెలిజేస్తున్నది !

60% మంది మహిళా ఇంజనీర్లకు ఆఫీసులలో పని మాత్రమే ఇవ్వబడింది. 10% మందికి మాత్రమే నిర్మాణ ప్రదేశాలలో పని ఇవ్వబడింది. మూడో వంతు మంది ఏడాదికి రూ॥ 10,000 నుండి రూ॥ 20,000 వరకు జీతంలో ఉద్యోగాలు ప్రారంభించారు.

1975లో దేశంలో 1,000 మందిగా ఉన్న మహిళా ఇంజనీర్ల సంఖ్య క్రమంగా పెరుగుతూ 1990 నాటికి 19,180కి చేరింది, 1996 నాటికి 56,000 మంది మహిళలు ఇంజనీర్లుగా ఉంటారు. కాబట్టి వారి సమస్యలు పరిష్కారానికి సత్వర చర్యలు చేపట్టాలని అధ్యయనం సూచించింది.

అంగన్ వాడీ కార్యకర్తలకు రాష్ట్రస్థాయి వర్క్ షాప్

ఆంధ్రప్రదేశ్ అంగన్ వాడీ వర్క్స్ అండ్ హెల్పర్స్ యూనియన్ ఆధ్వర్యం జూలై 30, 31 తేదీలలో విజయవాడలో రాష్ట్రస్థాయి వర్క్ షాప్ నిర్వహించబడుతుంది. 20 జిల్లాల నుండి 47 మంది పాల్గొంటారు. ఏ జిల్లా నుండి ఎంత మంది పాల్గొనేది యూనియన్ కార్యవర్గం కోటాలు నిర్ణయించినది. హాజరయే ప్రతినిధి రు. 50/-లు చొప్పున రుసుం చెల్లించవలెను.

జిల్లా క్లాసులు : జూలై 23, 24 తేదీలలో మహబూబ్ నగర్ జిల్లాలోను, ఆగష్టు 6, 7 తేదీలలో నిజామాబాద్ జిల్లాలోను జిల్లా స్థాయి శిక్షణా తరగతులు నిర్వహించబడుతవి.

సభ్యత్వం : 1994 సంవత్సరానికి సభ్యత్వం చేర్చింపు కార్యక్రమం జూలై నెలలో పూర్తి చేసి సభ్యత్వ లిస్టులు, రుసుం రాష్ట్ర కేంద్రానికి చేర్చవలెనని సంఘ అధ్యక్షురాలు డా॥ హేమలత జిల్లా కమిటీలను కోరారు.

ఉపాధ్యాయుల శిక్షణ : శ్రామిక మహిళా ఉపాధ్యాయులకు శిక్షణా తరగతులు జూలై 2 నుండి 9 వరకు వివిధ కేంద్రాలలో నిర్వహించాలని శ్రామిక మహిళా రాష్ట్ర సమన్వయ కమిటీ నిర్ణయించింది.

జూలై 2వ తేదీలను విజయవాడలో సమాజపరిణామం పైన జూలై 2,3 తేదీలలో విశాఖపట్నంలో ఆర్థిక విధానాలపైన జూలై 9వ తేదీన విజయవాడలో శ్రామిక మహిళలు - ట్రేడ్ యూనియన్లు

జూలై 10 వ తేదీన విజయవాడలో భారత కార్మికోద్యమ చరిత్ర పైన శిక్షణ తరగతులు వుంటాయి. మొత్తం 38 మంది ఉపాధ్యాయులు ఈ తరగతులకు హాజరవుతారు.

జూన్, 26, 27 తేదీలలో కనీస వేతనాలపై విజయవాడలో జరిగే వర్క్ షాప్ లో కూడా 10 మంది శ్రామిక మహిళలు పాల్గొంటారు.

అమలాపురం

అంగన్ వాడీ వర్క్స్ అండ్ హెల్పర్స్ యూనియన్ తూర్పు గోదావరి జిల్లా మహాసభ అమలాపురంలో జూన్ 3వ తేదీన జరిగినది. యూనియన్ కార్యదర్శి శ్రీమతి ఎస్. విజయలక్ష్మి ప్రవేశపెట్టిన నివేదిక, జమాఖర్చులను చర్చించి ఆమోదించబడింది. ప్రాజెక్టు ఆఫీసర్ శ్రీమతి విజయకుమారి సభనుద్దేశించి ప్రసంగించారు. స్థానిక సమస్యల పరిష్కారానికి కృషి చేస్తానని హామీ ఇచ్చారు. అమలాపురం ప్రాజెక్టు కమిటీ, జిల్లా కన్వీనింగ్ కమిటీకి నూతన బాక్సులను ఎన్నుకోవబడినది. ప్రాజెక్టు కమిటీకి అధ్యక్షురాలుగా శ్రీమతి దై వక్కప, ప్రధాన కార్యదర్శిగా శ్రీమతి విజయలక్ష్మి ఎన్నికయ్యారు.

శ్రామిక మహిళ

ఇతర రాష్ట్రాలలో

తమిళనాడు

తమిళనాడు రాష్ట్ర సి.ఐ.టి.యు. కార్యదర్శివర్గం మే నెల 21న మద్రాసులో సమావేశమై రాష్ట్రంలో జరుగుచున్న కార్మికపోరాటాలకు సంఘభావం తెలుపవలెనని పిలుపు ఇచ్చింది.

నైవేలీ బొగ్గు గనుల్లో 12000 మంది కాంట్రాక్టు కార్మికులున్నారు. మే 3వ తేదీన సమ్మె చేశారు. రెగ్యులర్ జేషన్ తో సహా 22 కోర్కెలతో ప్రతం తయారు చేశారు. గేటు మీటింగులు, ధర్నాలు, బ్యాడ్జీధారణ, ర్యాలీలుతో సహా అన్ని రకాల ఆందోళనల తర్వాత కన్సిలయేషన్ చర్యలు కూడా ముగిసిన పిమ్మట ఈ సమ్మె జరిగినది. రెగ్యులర్ కార్మికులను కూడా ఈ ఆందోళనా కార్యక్రమాల్లో భాగస్వాములను చేసింది సి.ఐ.టి.యు.

పర్మనెంటు కార్మిక సంఘాల నాయకులు వేరే వైఖరి తీసుకున్నప్పటికీ వారి ననుసరించే కార్మికులు మాత్రం సమ్మెను బలపరిచారు.

కాంట్రాక్టు కార్మికులు

సమ్మె చేయటంతో కొన్ని సెక్షన్లలో ఉత్పత్తి తగ్గిపోయింది. కార్మికుల న్యాయమైన కోర్కెలకు స్పందించాల్సింది పోయి 47 మంది పైన కక్షసాధింపు చర్యలు చేపట్టింది యాజమాన్యం. యూనియన్ ఆఫీసు బేరర్లను సస్పెన్షన్లకు, చార్జీషీట్లకు గురిచేసింది. సి.ఐ.టి.యు. వీటికి నిరసనగా ప్రదర్శనలు, నిరాహారదీక్షలు ప్రారంభించింది. మే 14న బ్రహ్మాండమైన ర్యాలీ నిర్వహించబడినది.

10 వేల పోస్టులు ఖాళీగా వుండగా వాటిని భర్తీ చేయకుండా కాంట్రాక్టు కార్మికులతో పనివెళ్లతీసుకుంటున్న కేంద్ర ప్రభుత్వ సంస్థ యాజమాన్యం కార్మిక వ్యతిరేక వైఖరి యీ సమ్మెతో బట్టబయలైంది. బట్టల మిల్లు కార్మికులు

కోయంబత్తూరులో మాదిరిగానే తమ కోర్కెలు పరిష్కరించాలని సహకార మిల్లు కార్మికులు 2000 మంది మార్చి 14న సమ్మె చేశారు. మిల్లులు ప్రారంభించిన తొలిదశలో యీ కార్మికులకు తక్కువ డి.ఎ. ఇచ్చారు. అదేమంటే కొత్తమిల్లులన్నారు. 10 ఏళ్లు నిండినా పూర్తి డి.ఎ. యివ్వటానికి యాజమాన్యం నిరాకరిస్తోంది.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలోని యీ సహకార మిల్లు యాజమాన్యం మొండిగా ఉండటంతో అన్ని సంఘాలు కలిసి పోరాటాన్ని ఉధృతం చేయతలపెట్టాయి.

ఈలోగా మధ్యరకం, చిన్నరకం మిల్లుల కార్మికులు 50 వేల మంది జూన్ 13 నుండి సమ్మె చేయనిశ్చయించాయి. విద్యుత్ రేట్లు పెంచవద్దనీ, నూలు ధర పెంచవద్దనీ ప్రదర్శనలు చేస్తున్న పవర్ లూం

కార్మికులపై పోలీసులు పాశవికంగా దాడి చేశారు. సి.ఐ.టి.యు. ఈ దాడిని ఖండించింది.

ఈ మధ్యనే ఆటో రిక్షా కార్మికులు సంఘాలు పెట్టుకున్నారు. అన్ని సంఘాలను కలపి జూలై చివర మహాసభ జరపాలనుకున్నారు.

జూన్ 3న బీడి కార్మికుల ప్రదర్శనలు రాష్ట్ర వ్యాపితంగా జరపాలని సి.ఐ.టి.యు. సెక్రటేరియట్ నిర్ణయించింది.

విద్యుత్ కార్మికుల కోసం మే 14, 15 తేదీలలో ఎనిమిది కేంద్రాలలో రెండు రోజులు క్లాసులు జరిగాయి. 800 మంది కార్యకర్తలు పాల్గొన్నారు. విద్యుత్ పరిశ్రమలోని పరిస్థితులు, ట్రేడ్ యూనియన్ నిర్మాణం పైన బోధించటం జరిగినది.

కేరళ ఆర్టీసీ కార్మికులకు మద్దతుగా మే 24న సిఐటియు కార్మికులు రాష్ట్రమంతటా ప్రదర్శనలు జరిపారు. పోస్టుల్లో అంటించారు.

కేరళ

రాష్ట్ర రోడ్ రవాణా ఉద్యోగుల సంఘాల రాష్ట్ర ప్రభుత్వం మధ్య సంప్రదింపుల్లో అంగీకారం కుదిరిన మీదట 17 రోజుల పైగా జరిగిన ఆర్టీసీ కార్మికుల సమ్మె విరమించబడినది. ఒప్పందం ప్రకారం కె.ఎన్.ఆర్.టి.సి.లో వేతన స్తంభన ఉత్తర్వు ఉపసంహరించబడినది. ఇతర సమస్యలను మూడు నెలల్లోగా చర్చించి నిర్ణయం తీసుకుంటారు. కార్మికమంత్రి సమక్షంలో ఈ నిర్ణయాలు జరిగింది. సంయుక్త కార్యాచరణ కన్వీనర్ శ్రీ భరతన్ సమ్మెను విరమిస్తున్నట్లు ప్రకటించారు.

కేరళ ముఖ్యమంత్రి శ్రీ కరుణాకరన్ తో ప్రతిపక్ష పార్టీల నాయకులు సంప్రదించిన అనంతరం సమ్మె విరమణ ప్రకటించబడినది. ఒప్పందంలోని అంశాల అమలుకు కార్మికమంత్రి శ్రీ రామకృష్ణన్ వ్రాతపూర్వకంగా హామీ ఇచ్చారు. సమ్మెలో పాల్గొన్న ఉద్యోగులపై క్రమశిక్షణా చర్యలు తీసుకోబడవు అని కూడా హామీ ఇచ్చారు. అయితే క్రిమినల్ కేసులు ఎత్తివేయబడవు అని చెప్పారు.

సమ్మె కాలంలో ప్రయివేటు బస్సు యజమానులకు జారీ చేసిన తాత్కాలిక పర్మిట్లను వెంటనే ఉపసంహరిస్తున్నట్లు రవాణాశాఖ మంత్రి శ్రీ బాలకృష్ణ పిళ్లె చెప్పారు.

అన్ని కార్మికసంఘాలు ఒక్కమాల మీద నిలబడి ఆడినమాట తప్పిన ప్రభుత్వాన్ని సురల దారికి తెచ్చిన కేరళ ఆర్టీసీ కార్మికుల ఐక్యత ప్రశంసనీయం.

Read Voice of Working Women

క్యాబా సంఘభావ నిధి ది. 19-06-94 వరకు

(సి.ఐ.టి.యు. రాష్ట్ర కమిటీ కి చేరిన వివరాలు)

1. స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ - హైదరాబాద్	100-00
2. ఎ.పి.హైవేస్, ఆర్.అండ్.బి. యూనియన్	100-00
3. ఎ.పి.పి.డబ్ల్యూ.డి. ఇరిగేషన్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్	100-00
4. ఎ.పి.పంచాయితీ రాజ్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్	50-00
5. ఎ.పి.మున్సిపల్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్	50-00
6. యునైటెడ్ ఎలక్ట్రిసిటీ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్	100-00
7. సింగరేణి కాలరీస్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్	1000-00
8. ఎ.పి.అంగన్ వాడీ వర్కర్స్ అండ్ హెల్పర్స్ యూనియన్	100-00
9. హైదరాబాద్ కెమికల్ సప్లయర్స్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్	25-00
10. ఎ.పి.ప్రెస్ యన్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్	25-00
11. మెటల్ ఇంజనీరింగ్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్	25-00
12. ఆగ్రా స్ట్రాపింగ్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్	25-00
13. ఐడిపిఎల్. హైదరాబాద్ కాం గార్ యూనియన్	50-00
14. ఆపిల్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ సి.ఐ.టి.యు. హైదరాబాద్	50-00
15. యునైటెడ్ ఎలక్ట్రిసిటీ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ విజయవాడ రీజన్ కమిటీ	100-00
16. షాప్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్, విజయవాడ	100-00
17. విజయవాడ హోటల్స్ అండ్ బేకరీ వర్కర్స్ యూనియన్	50-00
18. ఆస్ట్రేలియా స్టాపింగ్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ హైదరాబాదు	30-00
19. నెల్లూరు జిల్లా సి.ఐ.టి.యు. కమిటీ	1000-00
20. ప్రైన్ వర్కర్స్ యూనియన్ (హైదరాబాద్)	100-00
21. కుషాయిగూడ ఇండస్ట్రీయల్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్	50-00
22. బిహెచ్.ఐ. ఎంప్లాయిస్ యూనియన్	25-00
23. బి.ఇ.ఎల్. యునైటెడ్ వింగ్	50-00
24. పి. హనుమంతరావు (ఇ.సి.ఐ.ఎల్.)	25-00
25. చక్రపాణి	25-00
26. ఎన్.ఎఫ్.సి.కార్మికులు	100-00
27. బివేర్ ఇంజనీరింగ్ కార్మికులు (కుషాయిగూడ)	50-00
28. శ్రీ శర్మ (ఇ.సి.ఐ.ఎల్)	50-00
29. నాగరాజరెడ్డి (ప్ర.కార్యదర్శి హెచ్.సి.ఎల్. టౌన్ షిప్ రిక్లయేషన్ క్లబ్)	50-00
30. ప్రైన్ వర్కర్స్ యూనియన్ (హైదరాబాద్)	100-00
మహబూబ్ నగర్ జిల్లా నుండి :	
1. జిల్లా సీవిల్ సప్లై స్టాక్ హౌసింగ్ హమాల్స్ యూనియన్	50-00
2. జిల్లా భవన నిర్మాణ కార్మిక సంఘం	50-00
3. ఆర్.టి.సి. స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ (మహబూబ్ నగర్)	25-00
4. ఆర్.టి.సి. స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ (వనపర్తి)	25-00
5. శ్రీకైలం ప్రాజెక్టు సి.ఐ.టి.యు. కమిటీ	50-00
6. పెట్రోల్ ఏరియా మోటారు వర్కర్స్ యూనియన్	25-00
7. మహబూబ్ నగర్ టౌన్ లోకల్ లీజిస్ట్రేషన్ అండ్ క్లెయిన్ యూనియన్	25-00
8. మహబూబ్ నగర్ టౌన్ సామిల్ వర్కర్స్ యూనియన్	25-00
గుంటూరు జిల్లా నుండి :	
1. గుంటూరు జిల్లా లోకల్ మోటార్ ట్రాన్స్పోర్టు వర్కర్స్ ఫెడరేషన్	50-00
2. డి. గుంటూరు సీటీ టైలర్ వర్కర్స్ యూనియన్	25-00
3. ఎ.పి.ఎస్.ఆర్.టి.సి. గుంటూరు స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ (1 డివిజన్)	50-00

4. ఎ.పి.ఎస్.ఆర్.టి.సి. గుంటూరు స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ (2 డివిజన్)	25-00
5. డి గుంటూరు సీటీ స్టాఫ్ అండ్ ఎస్టబ్లిష్మెంట్ స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్	25-00
6. డి సీటీ ఆటో వర్కర్స్ యూనియన్	25-00
7. నేషనల్ సీడ్స్ కార్పొరేషన్ వర్కర్స్ యూనియన్	25-00
8. నవభారత్ ఎంటర్ప్రైజెస్ లిమిటెడ్ స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ యూనియన్	25-00
9. మెక్జిన్ ప్యారామ్యూటికల్స్	25-00
10. రైస్ మిల్ ముతా వర్కర్స్ యూనియన్	25-00
పశ్చిమగోదావరి జిల్లా :	
1. భీమవరం తాలూకా ఫ్యాక్టరీ (రైస్ మిల్స్) వర్కర్స్ యూనియన్	200-00
2. బజారు తాగుడు బళ్ళ కార్మిక (ముతా) సంఘం	100-00
3. అట్టల ఫ్యాక్టరీ వర్కర్స్ యూనియన్ - ఆకివీడు	50-00
4. అట్టల ఫ్యాక్టరీ వర్కర్స్ యూనియన్ - శృంగవల్లం	50-00
5. ఆంధ్రప్రదేశ్ స్ట్రాబ్లర్ మిల్స్ స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ యూనియన్ - ఉండి	50-00
6. పద్మజ ఎడబుల్ బ్రోస్ ఆయిల్ ఫ్యాక్టరీ వర్కర్స్ యూనియన్ - ఉండి	25-00
7. సీవిల్ సప్లయ్, వేర్ హౌస్ ముతా వర్కర్స్ యూనియన్ - భీమవరం	100-00
8. డెల్టా వేపర్ మిల్స్ ఎంప్లాయిస్ అండ్ వర్కర్స్ యూనియన్ - వేగడ	50-00
9. ఆగ్రికల్చరల్ మార్కెట్ యార్డ్ హోమలీ వర్కర్స్ యూనియన్ - భీమవరం	25-00
10. రైల్వే గూడ్స్ షెడ్ ముతా వర్కర్స్ యూనియన్ - ఆకివీడు	50-00
11. ఎఫ్.సి.ఐ. ముతా వర్కర్స్ యూనియన్ - ఆకివీడు	50-00
12. బజారు ముతా వర్కర్స్ యూనియన్ - అత్తిలి	25-00
13. హతీసుము కొనుగోలు వర్కర్స్ యూనియన్ - అత్తిలి	25-00
14. ఇలుకబట్టి కార్మిక సంఘం - తణుకు	10-00
15. వారవాసరం మండల కొబ్బరి ముతా కార్మిక సంఘం	25-00
16. పెనుమంట్ల మండల కొబ్బరి ముతా కార్మిక సంఘం	25-00
17. భారతనేపాలీ వర్కర్స్ యూనియన్ - భీమవరం	25-00
18. ఫ్యాక్టరీ వర్కర్స్ యూనియన్ - నర్సాపురం	50-00
19. బజారు జట్టు వర్కర్స్ యూనియన్ - నర్సాపురం	25-00
20. హోటల్ వర్కర్స్ యూనియన్ - నర్సాపురం	25-00
21. రిక్సా వర్కర్స్ యూనియన్ - నర్సాపురం	25-00
22. మున్సిపల్ వర్కర్స్ యూనియన్ ఫెడరేషన్ - నర్సాపురం	25-00
23. యడ్లబళ్ళ కార్మిక సంఘం - నర్సాపురం	25-00
24. మిలాయి షాపు వర్కర్స్ యూనియన్ - నర్సాపురం	25-00
25. తాడేపల్లిగూడెం తాలూకా రైస్ ఆయిల్ ఫ్లార్, డాల్ అండ్ అదర్ మిల్స్ వర్కర్స్ యూనియన్ - తాడేపల్లిగూడెం	100-00
26. తా.గూడెం తాలూకా రైల్వే గూడ్స్ షెడ్ వర్కర్స్ యూనియన్	25-00
27. తా.గూడెం తాలూకా గోడౌన్స్ అండ్ బజారు జట్టు వర్కర్స్ యూనియన్	50-00
28. తాడేపల్లిగూడెం మున్సిపల్ వర్కర్స్ యూనియన్	50-00
29. పుడ్లపాళ్యు అండ్ ఫెర్టిలైజర్స్ స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ యూనియన్	25-00
30. హోదూరు, నర్సాపురం తాలూకా డియ్యం మిల్లల కార్మిక సంఘం - హొకోల్లు	50-00
31. దిహదూరు నర్సాపురం తాలూకా కొబ్బరికాయల జట్టు కార్మిక సంఘం	50-00
32. ఎఫ్.సి.ఐ. గోడౌన్స్ అండ్ రైల్వే గూడ్స్ షెడ్ ముతా కార్మిక సంఘం	25-00
33. హొకోల్లు, కపిలం, మార్డే సీవిల్ సప్లయ్, యన్ డబ్ల్యూ.సి. గోడౌన్స్ వర్కర్స్ యూనియన్	25-00
34. రైల్వే గూడ్స్ షెడ్, వేర్ హౌస్ అండ్ రైస్ మిల్ వర్కర్స్ యూనియన్ - నిడదవోలు	75-00
35. నందిన చరన్ అండ్ స్టీల్ వర్కర్స్ యూనియన్ - నిడదవోలు	25-00
36. విజ్ఞానం గ్యాస్ లభ్య పవర్ స్టేషన్ స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ యూనియన్	50-00
37. ఏలూరుపట్టణ, ఏలూరు భీమడోలు తాలూకా ఫ్యాక్టరీ కార్మిక సంఘం	50-00

ఉద్యోగుల సంఘాల గుర్తింపుకు నూతన నిబంధనలు

కేంద్రప్రభుత్వ శాఖలలో ఉద్యోగుల సంఘాల గుర్తింపునకు 5-11-1993 న ప్రభుత్వము నూతన నిబంధనలను జారీ చేసింది. ఈ నూతన నిబంధనలు రైల్వే శాఖ మరియు రక్షణ శాఖలలో ఉత్పత్తి సంబంధిత సెక్షన్లకు వర్తించవు.

1986 సంవత్సరములో జాతీయ సంప్రదింపుల సంఘము, కేంద్రప్రభుత్వ ఉద్యోగుల సంఘాల గుర్తింపు నిబంధనల ప్రభుత్వము ముసాయిదాను చర్చించింది. ఉద్యోగుల నాయకులు కొన్ని సవరణలు ప్రతిపాదించారు. ప్రభుత్వము ఆ చర్చలను వాయిదా వేసింది. ఈ 8 సంవత్సరాలలో ప్రభుత్వం మా విషయాన్ని చర్చలకు తేలేదు. ఈ నూతన నిబంధనలు 1986లో చర్చించిన ముసాయిదాకు కూడా పూర్తిగా విరుద్ధము.

ప్రస్తుతము గుర్తింపు ఉన్న సంఘాల ప్రాతినిధ్యము ఏదో ఒక రూపములో జాతీయ సంప్రదింపు సంఘములో ప్రతిబింబిస్తుంది. ప్రభుత్వము మరియు ఉద్యోగుల సంఘాల ద్వైపాక్షిక ఒప్పందముతో 1966లో జాతీయ సంప్రదింపుల సంఘము ప్రవేశ పెట్టబడింది. అట్టి సంఘాల ఉనికిని ప్రభుత్వము విస్మరించి ఏకపక్షంగా ఉద్యోగులు తమ సంఘాలను ఈ నూతన నిబంధనలకు లోబడి 5-11-1994 వరకు పునర్నిర్మించుకోవాలని ప్రకటించింది.

ప్రస్తుతమున్న సంఘాల నామరూపాలు లేకుండా విచ్ఛిన్నము

మహబూబ్ నగర్ జిల్లా భవన నిర్మాణ కార్మిక మహాసభ

మహబూబ్ నగర్ జిల్లా భవన నిర్మాణ కార్మిక సంఘం తృతీయ మహాసభ గద్వాల పట్టణంలో మే 11న జరిగింది. జిల్లా వివిధ ప్రాంతాల నుండి 1200 మంది ప్రతినిధులు పాల్గొన్నారు. రాష్ట్ర సంఘ అధ్యక్షులు రత్నాకరం కోటం రాజా హాజరై ప్రసంగించారు. జిల్లా కార్యదర్శి కె. గోపాల్ కార్యకలాపాల నివేదిక ప్రవేశపెట్టారు. చర్చలలో 20 మంది పాల్గొన్నారు. జిల్లా సి.ఐ.టి.యు. అధ్యక్షులు సి. బాలకృష్ణయ్యగౌడ్, ఎస్.ఎఫ్.ఐ. జిల్లా కార్యదర్శి ఎస్. రవిప్రసాద్, స్థానిక డాక్టర్ మోహనరావు మహాసభలో సందేశాలు ఇచ్చారు. సి. చంద్రయ్య, వెంకట్రాములు, పి. శంకరయ్య మహాసభకు అధ్యక్షపరంగా వ్యవహరించారు. భవన నిర్మాణ కార్మికులకు సమగ్ర శాసనం రూపొందించాలని, ఇండ్ల స్థలాలు, వృద్ధాప్య పెన్షన్, రేషన్ కార్డులు ఇవ్వాలని మహాసభ తీర్మానాన్ని ఆమోదించింది. శ్రీ పి. బాలకృష్ణయ్యగౌడ్ గౌరవాధ్యక్షులుగా, శ్రీ సి. చంద్రయ్య అధ్యక్షులుగా, శ్రీ కె. గోపాల్ ప్రధాన కార్యదర్శిగా నూతన కమిటీ ఏకగ్రీవంగా ఎన్నికైనది.

అనంతరం గద్వాల పురపీఠులగుండా ఆకర్షణీయంగా ప్రదర్శన జరిగింది. తేరుమైదానంలో సి. చంద్రయ్య అధ్యక్షతన బహిరంగసభలో జరిగింది.

వనపర్తి

జూన్ 5న వనపర్తి పట్టణ భవన నిర్మాణ కార్మిక సంఘం 5వ, మహాసభ జరిగింది. డి. చంద్రయ్య అధ్యక్షత జరిగిన ప్రతినిధుల సభను

చేసి ఈ నూతన నిబంధనలను సారము సంఘాలను నెలకొల్పించాలన్నదే ప్రభుత్వపు ప్రధాన ఉద్దేశము. ప్రభుత్వపు ఆదాయ శాఖలలో యూనియన్లను క్వేడరు ప్రాతిపదిక పై నిర్మించాలి. అట్టి సంఘాలకు ఆలిండియా స్థాయిలోనే గుర్తింపు ఉంటుంది. అట్టి క్వేడరులో 35% పైగా మద్దతుంటే ప్రధాన గుర్తింపు సంఘము గాను, మరియు 15% పైగా మద్దతుతో రెండవ స్థాయి గుర్తింపు సంఘముగానుంటుంది. ఈ మద్దతును "చెక్ ఆఫ్" ప్రాతిపదికపై నిర్ణయిస్తారు. సభ్యత్వరుసుమును జీతాలనుండి సంవత్సరమునకొకసారి రికవర్ చేసి గుర్తించబడిన ఆయా క్యాటగిరీ సంఘాలకు ప్రభుత్వ శాఖలు చెల్లిస్తాయి. ఆయా క్వేడర్లకు సంబంధించి, సర్వీసులో ఉన్న వారే యూనియనులో వివిధ స్థాయిలలో పదవుల కర్తులు. రిటైరైన ఉద్యోగులు ఏ స్థాయిలో కాని పదవుల కనర్తులు. క్యాటగిరీ సంఘాలు తప్ప ఫెడరేషన్లు, కాన్ఫడరేషన్లు గుర్తింపు ఉండదు. ప్రభుత్వపు వివిధ శాఖలలో పని చేయుచున్న లక్షలాది డిక్టాజవల్ లేబరర్లు, కాంటెంజెంటు లేబరర్లు మరియు పోస్టులు శాఖలోని ఎక్స్ప్రెస్ డిపార్టుమెంటులో ఉద్యోగస్తులు సంఘాలు పెట్టుకోనుటకు, సంఘాలలో సభ్యులుగా చేరుటకనర్తులు.

ప్రభుత్వమునకు వత్తాసు పలికే ఐఎన్ టియుసికి అనుబంధమైన సంఘాలు ఈ నిబంధనలకు సమ్మతి తెలిపినవి. ఇతర సంఘాలన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నాయి.

జిల్లా అధ్యక్షులు సి. చంద్రయ్య ప్రారంభించారు. జిల్లా కార్యదర్శి కె. గోపాల్, జిల్లా నాయకులు గాంధీ, తదితరులు ప్రసంగించారు. అనంతరం సి. చంద్రయ్య అధ్యక్షులుగా, సి. బాలస్వామి కార్యదర్శిగా నూతన కమిటీ ఎన్నికైనది.

ఆలేరు

గత వేతన ఒప్పందానికి కొనసాగింపుగా పెరిగిన ధరలకు అనుగుణంగా కూలీరేటు పెంచాలని యూనియన్ (సిఐటియు) చార్టర్ ఆఫ్ డిమాండ్స్ పెట్టినా యాజమాన్యం ఒప్పందానికి రాక మొండి వైఖరి అవలంబించిన కారణంగా ఆలేరులోని ఫవర్ లూమ్ కార్మికులు గత 42 రోజులుగా నిరవధిక సమ్మె చేస్తున్నారు. దీనికి మద్దతుగా భువనగిరి డివిజన్ లోని పలు గ్రామాలలో గల ఫవర్ లూమ్ కార్మికులు మద్దతుగా సుమారు 800 మందితో గొప్ప ర్యాలీ జరిపి తమ మద్దతు తెలుపుతూ, యాజమాన్యం మొండి వైఖరిని నిరసిస్తూ వెంటనే చర్చలకు వచ్చిన కార్మికుల న్యాయమైన డిమాండ్ ఒప్పకొనని యెడల డివిజన్ వ్యాపితంగా సమ్మె చేస్తామని హెచ్చరించారు. అయినా యాజమాన్యం చర్చలకు రాకుండా కార్మికులపై కక్షగట్టి అనేక రెచ్చగొట్టి కార్యక్రమాలు చేసారు. పైగా సమ్మెను సాగదీస్తున్నది. కార్మిక నాయకులైన విషప్రచారం చేసి పత్రికా ప్రకటనలిచ్చి కార్మికులను చీల్చే ప్రయత్నాలు చేసారు. సమ్మెను భగ్నం చేయాలని చూసినా కార్మికులు మొక్కువోని ఆత్మస్థైర్యముతో ఐక్యంగా పోరాటం కొనసాగిస్తూనే యున్నారు. సమ్మె విరమణ జరగలేదు.

ఇది కుటుంబావ్ పేజీ

టి.వి. చూస్తూ మురిసిపోతున్నాడు కుటుంబావ్. చాలా కాలం తర్వాత తెలుగు టి.వి. వారు ఓ మంచి జానపద నాటిక ప్రదర్శిస్తున్నందుకు తెగ అభినందించేస్తున్నాడు మనసులో

“రాజ రాజ, రాజ మార్తాండ! చండప్రచండ!!” వందిమాగధులు స్తోత్ర పాఠాలు చదువుతున్నారు. రాజగారు వయసులో ముసలివాడైనా చకచకా నడుస్తున్నాడు. ఎట్టించి ఏ ప్రమాదమైనా రావచ్చని జ్యోతిష్యులు చెప్పారు కాబట్టి అంగరక్షకులు చుట్టూ కమ్ముకుని నడిపిస్తున్నారాయనీ.

అసలే ఇది ప్రత్యేక సమావేశం. దేశం లోని చోటా మోటా రాజులందరినీ పిలిచారు దీనికి. రాజగారింట్లో మీటింగంటే కనీసం తిండైనా మంచిది దొరుకుతుందని కొందరు, రాజధాని వింతలు చూసిపోదామని మరికొందరు ఇట్లా తలా ఒక సరదా తీర్చుకోడానికి వచ్చిన వారే బోల్డంతమంది. కొందరు పాతకాపులు మాత్రం ముసలాడి పీడ విరగడైతే తామే మహారాజులదామని ఎవరికీ వారు జబ్బలు చరుచుకుంటున్నారు.

ఇంతలో మహారాజు సింహాసనం చేరుకున్నారు. అందరినీ కూర్చోమన్నట్లు సైగ చేసి తనదైన బాణీలో బోసిమూతిని క్రిందికి పైకి, వెనక్కి ముందుకి కదిలించి ఆయన ఆశీసులయ్యారు.

మహారాజు ఆంతరంగికుడు ఒకాయన లేచి “ప్రియమైన సోదర రాజుల్లారా ! రాణుల్లారా ! మంత్రి, సామంతుల్లారా! వ్యాపారుల్లారా! యుగానికోసారి జరిపే ఈ సభ మన జీవిత కాలంలోనే జరగటం మనం ఏ జన్మలోనో చేసుకున్న పుణ్యం. మూడ్రోజుల ముచ్చట చేసుకుని సర్దుకుంటాడే ఈ మహారాజు అనుకున్నారు కొందరు. కౌటిల్య వంశానికి చెందిన మన ప్రియతమ మహారాజుగారు అవలీలగా పిలకలు, గెడ్డాలు ముడులేశారు కొందరు పిల్లకాయలకు. ఈనాడాయన ఏకుమేకైనట్లు మూడు సంవత్సరాల పాలన్ను ముచ్చటగా ముగించుకున్నారు. ఈ శుభ సందర్భంగా ఈ సభ పెట్టాము. దీనికి వచ్చిన మీ అందరికీ హార్షిక స్వాగతం. దేశ విదేశాల్లోని చక్రవర్తులను సైతం మెప్పించి, వారి ఎత్తులను చిత్తు చేసి మన దేశం కోసం సంచలన కొద్దీ డబ్బు, దస్కం తేగలగటం వేరొకరికి సాధ్యమా ?! (చప్పట్లు, ఈలలు)

“తాకట్టు పెట్టి అప్పులు తేవటం కూడా ఓ పెద్ద ఘన కార్యమేనా?” అన్న కొందరి గొణుగుడు ఈ గోలలో వినపడ్డేదు.

“మన ప్రియతమ మహారాజుగారు ఇప్పుడు మిమ్మల్ని, మీ ద్వారా ఈ దేశ ప్రజల్ని ఉద్దేశించి ప్రసంగిస్తారు.” అని ఆవేశంతో ఊగిపోయి కూలబడ్డాడు.

మహారాజుగారు లేచారు. మూతి సవరించుకుని “దేశం ఈ రోజు చాలా క్లిష్టదశలో ఉంది. చుట్టూ శత్రువులు యుద్ధాలకు కాలు దువ్వుతున్నారు. అయినా నా పాలనలో దేశం సుభిక్షంగా తయారైంది. నేను అప్పులే చేస్తున్నానో, అడుక్కునే వస్తున్నానో మీ అందరి కడుపులు మాత్రం నింపుతున్నాను.

ఈ ఉత్సవాన్ని చూడానికి వచ్చిన బక్కజనంలో కొందరు కడుపులు నిమిరి చూసుకున్నారు. “ఒరే మీ కడుపుల గురించి కాదురా

ఆయన సెప్పింది. అగో, ఆడ కూసున్నోళ్ళ కడుపుల గురించి” ఓ పండిన తల అనుభవంతో చెప్పింది.

మహారాజుగారు ఉపన్యాసం కొనసాగుతూనే ఉంది “రాయలు గారి కాలంలాగే రత్నాలు సందుగొందుల్లో కూడా రాసులు బోసుకుని అమ్ముతున్నారు మా పాలనలో కూడా....”

“కాని జనం బియ్యం దొరకట్లేదని ఏడుస్తున్నారు గదా మహారాజా ?” ఓ బుల్లిరాజు కొంటెప్రశ్న.

“ఇది మా దృష్టికి వచ్చింది. కొందరు దుర్మార్గులు బియ్యం దాచిపారేసి మా ప్రజలకు దొరకుండా చేస్తున్నారు. ఈ దొంగ వ్యాపారం చేసే వాళ్ళందరినీ బంధించి ఉరి తీయిస్తాం,” ఢంకా బజాయించి చెప్పాడు మహారాజు.

“ఇదన్యాయం. మీ రాజ్యంలో మాబోటి వాళ్ళకు రక్షణ దొరుకుతుందని మాకు మూడు సం||ల క్రితం వాగ్దానం చేశారు. ఇప్పుడు ఉరి తీయిస్తామంటున్నారు. ఇదన్యాయం! చాల ఘోరం!!” కొత్తగా ఈ వ్యాపారం మొదలు పెట్టిన చిన్న సోదరుని ఖంగారు చూసి తలపండిన వాళ్ళంతా గొల్లుమన్నారు.

“ఒరే! అబ్బాయ్ రాజగారి మాటలకు అర్థాలే వేరులే! నువ్వు భయపడకు కూర్చో,” ధైర్యం చెప్పారు.

“కులమత ప్రాంతీయ శక్తులన్నీ పెట్రేగి పోతున్నాయి. వీటి భరతం పడ్డా. మీ మీ రాజ్యాల్లో ఇటువంటి బాపతు ఎవరైనా కన్నడితే సర్వనాశనం చేయండి ఇప్పుడిదే మన తక్షణ కర్తవ్యం” ‘మాయాబజారు’లో కర్ణుడి డైలాగ్ కొట్టారు మహారాజుగారు.

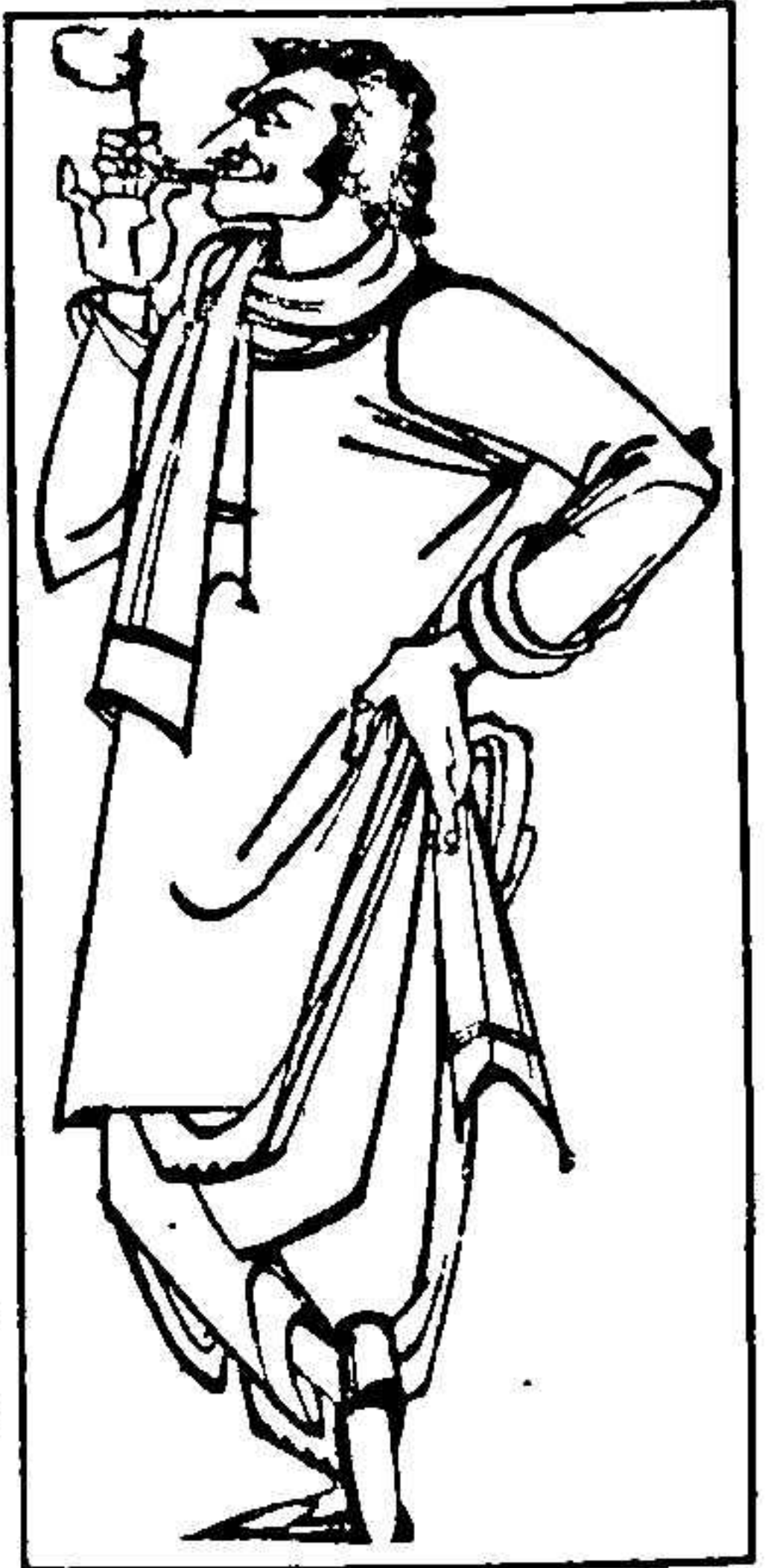
“ఈ శక్తులు, కొందరు వ్యక్తులు మనల్ని మన సామ్రాజ్యాన్ని కూలదోయాలనే దుష్టతలంపుతో ఈ విచ్ఛిన్నకర శక్తుల్ని రెచ్చగొట్టుతున్నాయి. దేశంలో అల్లకల్లోలం సృష్టించాలనే వీరి ప్రయత్నాల్ని సాగనివ్వం. ఈ శక్తుల అంతం చూస్తా. (ఈలలు, చప్పట్లు మ్రోగిపోతున్నాయి) తన ఉద్వేగ భరిత ప్రసంగాన్ని ముగించి మహారాజు రథంలో అంతఃపురానికి బయలుదేరారు.

“మహారాజా! ఈ కులమత విచ్ఛిన్నశక్తుల్ని ‘అంతం చేస్తాం’, ‘భరతం పడ్డాం’ అని దంచేశారు గదా. అది ఎట్లా సాధ్యం?” ప్రక్కనే కూర్చున్న ఆంతరంగికుడు చాలాసేపట్నుంచి లోపలే పీకుతున్న సందేహాల్ని బయటపెట్టాడు.

“ఏమయ్యా ఇన్ని రోజుల్నిండి మా కొలువులో వున్నావ్, ఆ మాత్రం తెలీదా?”

“ఆ శక్తులన్నిటినీ మనలో విలీనం చేసుకుంటే సరి!”

“ఆ.....!!!” నోరు తెరవటమే మిగిలింది అటు మహారాజుగారి ఆంత రంగికుడికి, ఇటు టి.వి. చూస్తున్న మన కుటుంబావ్ కి.



(కవరు రెండవపేజీ తరువాయి)

జ : యువజంటలు, ముఖ్యంగా పట్టణవాసులు, ఏ బిడ్డైనా ఒకటేనని అనుకుంటున్నారు. అయితే గ్రామాలలో పరిస్థితి వేరుగా ఉంది. అక్కడ ఇంకా పాత భావాల ప్రభావం ఉంది. మగబిడ్డే కావాలని ఎక్కువ మంది కోరుకుంటున్నారు. ఆ భావాలను పోగొట్టి ఎవరైనా ఒకటేనని వారికి సచ్చజెప్పే ప్రయత్నం చేస్తున్నాము. నెమ్మదిగా మార్పు వస్తున్నది.

గతంలో పెళ్ళి అయిన తరువాత అమ్మాయి అబ్బాయి ఇంటికి వెళ్ళేది. కానీ ఇప్పుడు చాలా మంది అబ్బాయిలు అమ్మాయి ఇంటికి వెళ్తున్నారు. ఆలోచనలో, అలవాట్లలో క్రమంగా మార్పు వస్తున్నది.

ప్ర : ట్రేడ్ యూనియన్లు శ్రామిక మహిళల సమస్యల పట్ల ఎటువంటి శ్రద్ధ చూపిస్తున్నాయి ? వారిని నాయకులుగా తీర్చి దిద్దేందుకు ఆసక్తి చూపిస్తున్నాయా ?

జ : చైనాలో 3 కోట్ల 90 లక్షల మంది శ్రామిక మహిళల ట్రేడ్ యూనియన్ సభ్యత్వంలో ఇది 37% 10 లక్షల 60 వేల మంది శ్రామిక మహిళలు వివిధ స్థాయిలలో - ఫ్యాక్టరీ, పారిశ్రామిక, రాష్ట్ర, కేంద్ర స్థాయి ట్రేడ్ యూనియన్ కౌన్సిల్స్ లో సభ్యులుగానూ, అధ్యక్షులుగానూ, ఉన్నారు. అఖిల చైనా ట్రేడ్ యూనియన్ ఫెడరేషన్ ఉపాధ్యక్షులు ఒక మహిళ.

శ్రామిక మహిళల సమస్యల పట్ల యూనియన్లు ప్రత్యేక శ్రద్ధ వహిస్తున్నాయి. జాతీయ స్థాయిలో ఒక మహిళా కమిషన్ ను ఏర్పరచాము. అదికాక ప్రత్యేకంగా ఒక మహిళా సమస్యల విభాగం వారి రోజువారీ సమస్యలపై పని చేస్తుంది. ఇవి శ్రామిక మహిళల ప్రత్యేక సమస్యలపై కృషి చేయడమే కాక వారికి సంబంధించిన చట్టాలను రూపొందించడంలో, ఉన్న చట్టాలను అధ్యయనం చేసి మార్పులు సూచించడంలో పాత్ర వహిస్తాయి. ఇటీవలనే శ్రామిక మహిళల హక్కుల పరిరక్షణకు రెండు చట్టాలను రూపొందించడం జరిగింది. చట్టాల అనులును పర్యవేక్షించే అధికారం కూడా యూనియన్లకు ఉన్నది.

శ్రామిక మహిళలలో ఆత్మగౌరవం, ఆత్మ విశ్వాసం పెంపొందించి వారు తమ చైతన్యస్థాయిని మెరుగుపరచుకునేందుకు, తమ సమర్థతను పెంపొందించుకునేందుకు యూనియన్లు వారికి శిక్షణనిస్తాయి.

ప్ర : యువతరానికి చెందిన శ్రామిక మహిళలు సోషలిజం పట్ల

ఎటువంటి వైఖరి కలిగి ఉన్నారు ?

జ : యువతరానికి చెందిన చైనా మహిళలు సమాజంలో తమ స్థానం పట్ల చైతన్యముతమైన అవగాహన కలిగి ఉన్నారు. దేశమూ, ట్రేడ్ యూనియన్లు వారిని ఎప్పటికప్పుడు చైతన్యవంతులను చేసేందుకు కృషి చేస్తున్నాయి. సమాజంలో ఈనాటి తమ స్థానం మహిళలు కష్టపడి సాధించుకున్నదనీ, సోషలిస్ట్ వ్యవస్థ వలననే తాము ఈ స్థానాన్ని పొందగలిగామనీ వారికి తెలుసు, అందుకనే సోషలిజం, కలెక్టివిజం గురించి మరింతగా తెలుసుకునేందుకు తమ చైతన్యాన్ని పెంపొందించుకునేందుకు వారు సంసిద్ధులు. వ్యక్తం చేస్తూ ముందుకు వస్తున్నారు.

ప్ర : చివరి ప్రశ్న సంస్కరణల ప్రభావం కార్మిక వర్గంపై నెలాగుంది? విదేశీ పెట్టుబడులకు తలుపులు తెరవడం వలన అందాలపోటీలు, నైట్ క్లబ్బుల వంటి పాశ్చాత్య సంస్కృతి, విలాస జీవితం పట్ల ఆసక్తి మువతరంలో ప్రవేశించి సోషలిజానికి హాని కలుగజేయడం లేదా?

జ : సంస్కరణల వలన ఉత్పత్తి బాగాపెరిగింది. త్వరితంగా ఎంతో అభివృద్ధి సాధించగలిగాము. మార్చి ఒకటవ తేదీ నుండి కార్మికులకు పని గంటలు వారానికి 48 గంటల నుండి 44 గంటలకు తగ్గించబడ్డాయి.

ప్రజలు, కష్టపడి పనిచేయాలనీ నిరాడంబరమైన జీవితం గడపాలనీ మేము ప్రచారం చేస్తున్నాము. ప్రజలను చైతన్య పరుస్తున్నాము. ప్రపంచంలో కెల్లా అత్యధిక జనాభా కలిగిన దేశం ప్రజల తిండి, బట్ట వంటి కనీస అవసరాలు తీర్చేందుకు ఒకవైపు కృషి చేస్తున్నాము. మరొకవైపున వారి చైతన్యస్థాయి పెంచేందుకు కూడా మేము చర్యలూ తీసుకుంటున్నాము. ప్రజలలో విలాస జీవితం పట్ల మక్కువ పెరగటాన్ని మేము ప్రోత్సహించడంలేదు.

మీరు చెప్పిన అందాల పోటీలు పాశ్చాత్యదేశాలలో నిర్వహించబడే అందాల పోటీల వంటివి కావు అయినప్పటికీ అఖిలచైనా మహిళా సమాఖ్య వాటిని వ్యతిరేకిస్తున్నది.

చివరగా కామ్రేడ్ జియం జియావోమై భారత శ్రామిక మహిళల స్థితిగతులు తెలుసుకునేందుకు వీలుగా అందుకు సంబంధించిన సాహిత్యాన్ని తనకు పంపించవలసిందిగా కోరుతున్నామని, భారత దేశాల శ్రామిక మహిళల మధ్య సంబంధాలు కొనసాగాలన్న ఆకాంక్షను వ్యక్తం చేశారు.

విదేశీగుత్తసంస్థలే మోజు ! బి.హెచ్.ఇ.ఎల్.ఎల్ ? అబ్బో చేదు !!

ధాబోల్ లో ఎన్రాన్ కిచ్చిన, మంగుళూరులో కోజెంట్రిక్స్ కిచ్చిన విద్యుత్ కేంద్రాల నిర్మాణం గనుక బి.హెచ్.ఇ.ఎల్.ఎల్ కేస్ట్ యూనిట్ ఖరీదు వరుసగా రూ. 1.64 పైసలు, రూ. 1.93 పైసలుకు మించి కాదు. ఈ గుత్త సంస్థలకు అమ్ముడుబోతున్న వ్యక్తులు, సంస్థలు బి.హెచ్.ఇ.ఎల్.ఎల్. అసమర్థత గురించి రేయింబవళ్ళు ప్రచారం చేస్తుంటారు.

కాని వాస్తవాలు చూడండి.

ప్రపంచ వ్యాపితంగా పిలిచిన టెండర్లలో 31 కాంట్రాక్టులకు వివిధ గుత్త సంస్థల్లో జరిగిన పోటీలో 28 బి.హెచ్.ఇ.ఎల్.ఎల్. తన్నుకు పోయినది. బాగా సమర్థవంతంగా నడుస్తున్న 127 థర్మల్ కేంద్రాలకి అవార్డులు ప్రకటన అందులో 113 బి.హెచ్.ఇ.ఎల్.ఎల్. తయారుచేసిన యంత్రాలతో నడిచేవి.

ప్రభుత్వమే దీన్ని చంపదలుచుకున్నప్పుడు ?!

ఈనాడు “వనరుల కొరత” పేరుతో అసలు బి.హెచ్.ఇ.ఎల్.ఎల్.ను పోటీలో కూడా ఉండనీయటం లేదు. ఇతర అభివృద్ధి చెందిన దేశాలన్నీ తమ విద్యుత్ రంగ పరిశ్రమలకు రక్షణ కల్పించుకుంటుండగా మనం ఏం చేస్తున్నామో చూడండి. మార్గరేట్ థాచర్ బ్రిటిష్ ప్రధానిగా మన దేశానికి ఓ ట్రిప్ కొడ్డే రైహాండ్ ప్రాజెక్టు, జర్మనీ అధ్యక్షుడు హెల్మెట్ కోల్ ఒక ట్రిప్ కొడ్డే నైవేలీ ప్రాజెక్టు తన్నుకుపోగా పి.వి.సాబ్ అమెరికాకి ట్రిప్ కొట్టకముందే మన ప్రాజెక్టులన్నీ, ఎన్రాన్ కి, కోజెంట్రిక్స్ కి, ఎ.ఇ.బి.ట్రాన్స్ పవర్ కి “సమర్పించుకున్నాం” మనం.

From :

© : 612474

Editor

KARMIKA LOKAM

C.I.T.U. Office,
N.V.B. Smaraka Kendram,
1-1-60/4, Musheerabad,
Hyderabad - 20.

Address

To,



మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	KLVO/A 273
పుస్తకం పేరు	5863, 2050
తారీఖు	24/8/23
ముందు అట్ట	yes
వెనుక అట్ట	yes
మొత్తం పేజీలు	26
పెద్ద సైజు పేజీలు	12, 13
ఖాళీ పేజీలు	No
లేని పేజీలు	No
తయారు చేసినది	Nandini
పేజీలు విడదీసినది	Nandini
స్కాన్ చేసినది	Mounika
పరీక్ష చేసినది	MANASA
పేజీలు పరిచూసినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చెయ్యనివి	
తప్పులు	No
పరిస్థితి	good